

ב"ה

אין ליכט פון תורה

ספר

שבט מוסר

תוכן עניינים לה' חלקיים

אידיש

555

הוצאת אמונה
ברוקלין נוא יארק,
שנת תשנ"ח לפ"ק

נעילת השם יתברך

תוכן העניינים

פון פרק א'
 ביז פרק נ"ב

אין דעם תוכן העניינים
 ווערנו אָרגָעָה בערנגט
 אַלְעָה יסודות' דיגע פונקטו
 פון דעם גאנצן פרק.

תוכן העניינים

פרק ראשון

עיר איז מבאר דעם עניין פון מענטשניש באַשאָפונג און
 וויי מען קען לעערנען פון אָדָם הָרָאַשׁוֹן ווּאָס אִין חָטָא
 קען גורם זיין.

- א. אלץ ווּאָס דער אוּבְּרַשְׁטָעֵר האָט באַשאָפָן אוּפַּךְ דער ווּעַלְתָּה האָט עיר
 באַשאָפָן אַינְעָם מענטש, אָוּן אוּבְּרַשְׁטָעֵר אִיז פָּגָם אִין אָן אָבָּר אִיז עיר פָּוּם
 אִין דעם חָלָק ווּאָס אִיז מְרוּמָּז אִין דעם אָבָּר ੧
- ב. אֶבְּיָאוֹר אוּפְּפָן מָאָמָּר חַזְּלֵל "אַחֲטָא וְאַשְׁוֹבָּב" ੨
- ג. דער מענטש דָּאָרָף זִיךְ בְּאַמְּנִיעָן צוֹ טָהָונָן אֶמְצָה ווּאָס דער פּוּוִילְט זִיךְ עַס
 מְקִים צוֹ זִיין, ווּיְילְ אַוְּיפַּךְ דעם אִיז עיר אַרְאָפְּגָעָקוּמוּן אַוְּיפַּךְ דער ווּעַלְתָּה ੨
- ד. דער מענטש דָּאָרָף זִיךְ אַרְוּמְקוּקָן ווּיְ דִּי רְשָׁעִים זָעָנָן אַוְּעָקָפְּן דער
 ווּעַלְתָּה אָוּן עַס אִיז גָּאָרְנִישְׁטוּ גָּעְבְּלִיבְּן בַּיְּ זִיין ੨
- ה. זָאַלְסָט לְעַרְנָעָן כָּאָטָש דַּו פְּאַרְשְׁטִיִּיסְטָט נִישְׁט ווּאָס דַּו לְעַרְנָסְט ੩
- ו. דער מענטש דָּאָרָף אַוְּיפַּךְ אַוְּיפַּךְ זִיין הָאָרָץ גְּלוּסָט מְעָרָ, אָוּן אַוְּיפַּךְ דעם
 קּוּמְטָט דָּרָאָרָף דער ווּעַלְתָּה ੪
- ז. דער מענטש קּוּמְטָט אַרְאָפְּ אַוְּיפַּךְ אַוְּיפַּךְ דער ווּעַלְתָּה צוֹ טָהָונָן דִּי מְצָהָא אַוְּיפַּךְ ווּאָס
 דָּעַר יְצָרְהָרָע אִיז זִיךְ מְעַרְתָּה אַוְּיפַּךְ אִים עַר זָאָל עַס נִישְׁט טָהָונָן ੫
- ח. אַז מְלַעְרָנָט נִישְׁט יוֹנְגָרְהִיטָּ, וויי קען מְעַן דַּאָס פְּאַרְרִיכְטָן אַוְּיפַּךְ דער
 עַלְטָעָר? ੬
- ט. עַר זָאָל זִיךְ מָוָר נִפְשְׁתָּ זִיין אַז זִיְּנָעָן קִינְדָּעָר זָאָלָעָן לְעַרְנָעָן תּוֹרָה ੭
- י. אָן עוֹשֵׂר זָאָל אַוְּיסְהָאַלְטָן מִיטָּ זִיין גָּעַלְתָּ אַרְעַמְּלִילִיט אָוּן תְּלִמְדִידִי חַכְמִים .. יָח
 יָט ੮
- יא. פְּאַרְוּאָסָס האָט מְעַן גַּעֲבָן דֻּעָם עַוְשָׂר עַשְׂירָות? ੯
- יב. אוּבְּרַשְׁטָעֵר דָּעַר עַוְשָׂר טָוָט נִישְׁט ווּאָס עַר דָּאָרָף, נִעְמָט מְעַן אִים צוֹ דַּאָס
 עַשְׂירָות. – אָן אִינְטְּרַעְסְּאַנְטָעָ מְעַשָּׂה ੧
- יג. מִיטָּ גַּעֲבָן צְדָקָה קוּפְּט זִיךְ דָּעַר עַוְשָׂר עַוְלָם הָבָא, אָוּן מְעַן אִיז אִים מְוחָל
 אַלְעָעָבָּרָה ੧
- יד. שְׁלָמָה הַמֶּלֶךְ עַיְּה האָט אַיְּבָּרְגָּעָלְאָזָט זִיין גַּאנְצָע עַשְׂירָות אַוְּיפַּךְ דָּעַר ווּעַלְתָּה,
 אָוּן האָט מִיטָּ זִיךְ נָאָר מִיטְגָּעָנוּמָעָן זִיין גַּאנְצָע נְשָׁמָה ੧

- טו. ווען נישט שלמה המלך ע"ה וואלט געשריין די דריי ספרים, וואלט מען
הייןט גאנשיט געוואויסט איז עס איז אמאָל געווונ שולמה המלך, ווי ער
זאגט איז קהַלְתּוֹ זיווֹתְרָ מִהְמָה בְּנֵי הַזָּהָר עֲשָׂוָתּוֹ סְפִירָם
טז. דוועשר! גיב אכטונג איז דיאַיּוּן עֲשָׂרוֹת זֶלֶן נִישְׁתּוֹן זַיּוּן גְּרַעַסְטָעָר
אַז פּוֹן דִּיְנָעָן וּוּלְדָעָר אָנוּ בַּיְמָעָר זֶלֶן מַעַן נִישְׁתּוֹן אַפְּהָאָקָן צַו מַאֲכָן
גְּרַעַסְטָעָר דִּיְנָעָן פִּיעָר אָינוּ גִּיהְנוּם.....
כג.....
כז. אַ תשׁוֹבָה פָּאָרָן יִצְרָא הַרְעָא וּוּאָס רַעַדְתּוֹ אִים אִין אַז עַר קָעָן זַיּוּן נִישְׁתּוֹן
אוּיסְאַרְבָּעָטָעָן אָנוּ אַנְקוּמָעָן צַו דִּי הַעֲכָסְטָעָן מַדְרָגוֹת.....
כח.....
כח. צְדִיקִים הָאָבָן זַיּוּן אוּסְגָּעָאַרְבָּעָטָעָן אָנוּ זַעַנְעָן אַרְוִיָּף לַעֲבָדִיגְעָרְהִיָּת אִין
הַיִּמְלָא, אָנוּ אַנְדָּעָרָעָן וּוּאָס זַיּוּר גַּרְבָּאָרָן אִין קָבָר,
כו.....
כו. זַיּוּן הָאָבָן זַיּוּן אוּסְגָּעָאַרְבָּעָטָעָן.....

פרק שני

אין דעם פרק ווערט אַרְוִיָּסְגָּעָרְבָּעָטָעָן, ווי דער
באַשְׁעָפָעָר אִיז מַאֲרִיךְ אַפְּ, עַר הַאֲלָט צְוִרִיק זַיּוּן כַּעַס,
פּוֹן דִּיְרָשָׁעִים, כְּדִי זַיּוּן זֶלֶן תְּשׁוֹבָה טוֹהָן. אִין דעם
פרק רַעַדְתּוֹן דִּעְרָן מַחְבָּר אַזְיָק אַרְוּם דִּי מַעַלוֹת פּוֹן דער
מַדְהָ פּוֹן עַנוּה אָנוּ דִּי שְׁעַנְדְּלִיכָּעָן מַדְהָ פּוֹן גָּאוֹה.

- א. דִּי מַעַלוֹת פּוֹן נְחַצְּדִיק אָנוּ דָּאָס רַשְׁעוֹת פּוֹן זַיּוּן דָּוָר.....
ב. ווי אַזְיָק דִּעְרָן אוּבְּרָעְשָׁטָעָר אִיז מַאֲרִיךְ אַפְּ מִיטָּן רַשְׁעָן כְּדִי עַר זֶלֶן
טוֹהָן אָנוּ נִישְׁתּוֹן שְׁטָאָרָבָן אֶלְס רַשְׁעָן. אָנוּ עַנְפָּעָר צַו דִּי אַפְּיקָרָסִים וּוּאָס
זֶאגָן אַז דִּעְרָן מַעֲנְטָש אִיז באַשְׁאָפָן גַּעַוְאָרָן כְּדִי דִּעְרָן אוּבְּרָעְשָׁטָעָר זֶלֶן
הַיּוֹ קָעְנָעָן נְעַמְעָן אִיז נְקָמָה.....
כ. זַיּוּן עַנְיָוֹת פּוֹנָס אוּבְּרָעְשָׁטָן.....
ד. אַ מַעֲנְטָש דָּאָרָף זַיּוּן אַרְאָפְּלָעָרָעָן פּוֹן זַיּוּן מַדְהָ צַו דִּינָעָן דַעַם
אוּבְּרָעְשָׁטָן.....
ה. אַ מַעֲנְטָש דָּאָרָף שְׁטָעַנְדִּיג זַעַן צּוֹצְקָוּמָעָן צַו דִּעְרָן מַדְהָ פּוֹן דִּי
מְלָאָכִים.....
ו. פּוֹפְּצָן זֶאָכָן וּוּאָס דָּעַרְוּיִיטָעָרָן דַעַם מַעֲנְטָש פּוֹן גָּאוֹה.....
ט. דָּאָס גְּרוֹיִסָּע תְּוֻלָּת פְּאָר עַמְצָן וּוּאָס הַאֲלָט זַיּוּן נִידָּעָרִיג.....
י. אַ מַעֲנְטָש זֶלֶן זַיּוּן נִישְׁתּוֹן גְּרוֹיִס הַאֲלָטָן מִיטָּן דַעַם וּוּאָס דִּעְרָן אוּבְּרָעְשָׁטָעָר
אִיז מְשִׁפְּיעָן גּוֹטָס אַוִּיפָּאִים.....
ט. דִּי מַעַלה פּוֹן דִּי וּוּאָס הַאֲלָטָן זַיּוּן נִידָּעָרִיג, וּוּאָס דִּעְרָן אוּבְּרָעְשָׁטָעָר
דָּעַרְפִּילָט זַיּוּר גּוֹסְטוֹנָג, כָּאַטְשָׁ זַיּוּן האָבָן נִישְׁתּוֹן מַתְפָּלָל גַּעַוְעָן דָּעַרְוִיָּף.....
טו. אַפְּעָנָע מְוֹסָר-רְיִיד קָעָן דִּי וּוּאָס טְרִינְקָן וּוּיָן.....
טו.....

פרק שלישי

מוסר פארן מענטש אויסצוגלייכן זיין וועגן, און ווי
אַזּוֹי מְעָן קָעָן אַיבָּעֶדְרִיעָן דֵּי שְׁלַעֲכָטָע נִיגָּנוּגָעָן צָו
מעשים טובים און צו באַקּוּמָן שכָּר פָּאָרָן זַיִ.

- א. אַ מּוֹסֵר וּוּי אַזּוֹי דָּעָר מְעַנְטָש זָאָל אַרְוִיסְלָעָרְנָעָן פֿוֹן אַלְעָ פָּאַסְיְּרוֹנוּגָעָן
אוֹרָם אִים, צו פָּאַרְבָּעָסְעָרָן זַיִנָּע וּוְעָגָן.....ג
- ב. וּוּי אַזּוֹי קָעָן אַ מְעַנְטָש זַיִךְ בָּאַרְיְמָעָן מִיטָּזִין שִׁינְקִיט אָונָ זַיִן גָּעָלָט, אָונָ
אוּיךְ מִיטָּזִין אַלְעָכָטָע מְדוֹת, זַיִ צָוָהָן בְּהִתְהָרָא, אָזְעָר זָאָל באַקּוּמָן
שְׁכָר דָּעָרְיוֹף. ....ד
- ג. אַ מְעַנְטָש דָּאָרָף אַרְוִיסְלָעְרָנָעָן אַ מּוֹסֵר הַשְּׁכָל פְּנוּעָם פָּאַרְגָּאַנְגָּעָנָעָם טָאָגָן,
אוֹן זַיִךְ בָּאַטְרָאָכָן וּוּאָס אִיז אִים אַיבָּעֶגְעָבְלִיבָּן פְּנוּעָם קָאַנְצָעָן טָאָג....ח
- ד. וּוּי אַזּוֹי קָעָן אַ מְעַנְטָש פָּאָר זַיִךְ אַנְגְּרִיטָן פֿוֹן אַלְעָם גָּוָתָן דָּוָרָךְ זַיִן
מחשבה.....ח
- ה. עָר זָאָל נִישְׁטָבָעָט זַיִן אִין דֵּי נִסְיוֹנָות אָונָ יִסְוִירִים וּוּאָס קָוּמָן חַיּוֹ אַוְיָס
אִים, אוֹן עָר זָאָל זַיִךְ אַפְּלָעָרְנָעָן פֿוֹן אַבְרָהָם אַבְנָיו עַיִּה, וּוּאָס טָרָאָץ דָעָם
וּוּאָס עָר אִיז אַדְוָרְכָעָגָנָעָן פִּיל צְרוֹת אָונָ לִיְּדָן, הָאָט עָר נִשְׁתָּחָתָן
אַפְּגָעָקָעָרָט פְּנוּעָם אַוְיְבָרְשָׁטָעָנִיס וּוּעָג, אוֹן נַאֲךְ צְוָגָעְלִיָּגָט אַהֲבָה צָו זַיִן
לִבְשָׁאָפָט פָּאָרָן בָּאַשְׁעָפָעָר.....י

פרק רביעי

עַצּוֹת פָּאָרָן גּוֹף אָונָ פָּאָרָן נִשְׁמָה וּוּי אַזּוֹי תְּשׁוּבָה צָו
טוֹהָן, אָונָ פִּיל עַצּוֹת וּוּי אַזּוֹי מְבָטָל צָו זַיִן דָעָם יִצְרָר
הַרְעָ פֿוֹן עֲרֵיות.

- א. דָעָר מְעַנְטָש דָאָרָף שְׁטָעַנְדִּיגְעָט גַּעַדְעַנְקָעָן, דֵי גְּרוּיְסָע חַסְדִּים וּוּאָס דָעָר
אוֹיְבָרְשָׁטָעָר הָאָט גַּעַטְוָהָן מִיטָּאִים, פְּנוּעָם טָאָג וּוּאָס עָר אִיז באַשְׁאָפָעָן
גַּעַוָּאָרָן בִּזְעִיצָט.....ג
- ב. עָר זָאָל צִיטָעָרָן פֿוֹן אָן עֲבִירָה.....ו
- ג. אַמְתִּיעָ רַיִּיךְ וּוּאָס דָעָר גּוֹף אָונָ דֵי נִשְׁמָה זָאָגָן פָּאָרָן אוֹיְבָרְשָׁטָעָן כְּדֵי עָר
זָאָל אִים פָּאַרְגָּעָבָעָן דֵי זַיִנְדָּ, אָונָ אַעֲצָה פָּאָרָן דָעָם וּוּאָס טָוָט תְּשׁוּבָה, אָזְעָ
דֵי תְּשׁוּבָה זָאָל אַנְהָאָלָטָן אָונָ זַיִךְ נִשְׁתָּאַפְּקָעָרָן פֿוֹן אִים.....ז
- ד. דֵי רִיכְתִּיעָ תְּשׁוּבָה אָונָ פִּינְגָּנוּגָעָן מַתְקָעָן צָו זַיִן וּוּאָס עָר הָאָט קָאַלְעָ
גַּעַמְאָכָט.....ז
- ה. וּוּי אַזּוֹי מְעָן קָעָן אַרְוִיסְלָעְרָנָעָן פֿוֹן דָעָם דָוָר המְבּוֹל אָונָ פֿוֹן סְדוּם דֵי
חַסְדִּים פֿוֹן אוֹיְבָרְשָׁטָעָן.....ח

- ו. דאס גלייבן אינעם טאג וווע ער ווועט דארפער געבען אַדִין וווחבון, האלט
צוריק דעת מענטש פון זינדייגען..... ט
- ז. וואס דער מענטש זאל טראכטן כדי אָפֿצּוּשׁוֹאַכְּן זיַין יצֶר הָרָע..... ט
- ח. אַ מענטש טאָר זיך נישט באָרְמָעָן, נָאָר ער דָאָרָף זיך ווועלען צו גָּלִיכִין
צום באַשעפֿר. אויך דָאָרָף דער מענטש שטענדיג האלטן פָּאָר די אויגן די
צוקונופטיגען צייט..... יא
- ט. פָּיל זָאָכָּען צוֹלֵיב ווּלְעָכָּעָן סִיאָזָן בִּיטְעָר פָּאָרְן מענטש..... יא
- ו. זָאָכָּען ווּאָס ווּאוֹיל אַיז דעם מענטש ווּאָס אַיז זַיִן מְקִים..... יג

פרק חמימי

אין דעת פרק ווערט קלאר דער טעם פָּאָרְוָאָס עַס
זענען דָּאָרִימָע אָוֹן רִיכְעָן מענטשן, אָוֹן מְוֹסֶר-רִיךְעָן
פָּאָרְן אָרִימָאָן ער זָאָל אֶלְךָ מְקַבֵּל זַיִן באַהֲבָה.

- א. אַ טְּרִיבִּיסְטָן פָּאָר די ווּאָס זענען זיך מִיאָשָׁפָן זַיִעָר לְעָבָן..... ג
- ב. זִיכְרָן עַנְטְּפָעָרָס פָּאָר ווּאָס דער אוּבִּירְשָׁטָרָה האָט אָזִוי באַשְׁאָפָעָן די ווּולְעָט
אָז עַס זָאָל זַיִן אָרִימָע אָוֹן רִיכְעָן, אָוֹן אַ תִּירְאָזָן פָּאָר ווּאָס דּוּוּקָא דער
מענטש אַיז אָרִים, אָוֹן יָעָנָעָר אַיז רִיךְעָן..... ג
- ג. פָּיל מְצֻוֹת ווּאָס דער מענטש אַיז מְקִים יְעַדְן טָאָג אָוֹן ער מִינִית אָז ער
אַיז עַס נִישְׁתָּמְקִים..... ו
- ד. טְּרִיבִּיסְטָן-וּוּרְטָעָרָס פָּאָרְן אָרִימָאָן..... ז
- ה. מְוֹסֶר-רִיךְעָד פָּאָרְן אָרִימָאָן ווּאָס זַיִן מְזֹלְהָאָט אַוְיְגָעְשִׁיְינָט צום גוֹטָן אָוֹן
ער אַיז רִיךְעָן גְּעוּוֹאָרָן, אַבְּעָר ער פָּאָרְמִיאָוְסִיט זַיִן פָּוּן זִינְעָן אָרִימָע חֲבָרִים
ווּאָס ער האָט גַּעהָאָט פָּוּן פְּרִיעָר..... ח
- ו. אַ מְוֹסֶרֶת השְׁכָל פָּאָר עַמִּיצָן ווּאָס מְאַכְתָּחָתָה זַיִן טָאָכְטָעָר צו אָן עַס
הָאָרֶץ צוֹלֵיב גַּעַלְט..... יא
- ז. דִּי מְעַלָּה פָּוּן דעת אָרִימָע זָוָן ווּאָס אַיז אַתְּלָמִיד חַכְם..... יג
- ח. וְיַי אַזְוִי אַ שְׁלַעַטָּע פְּרוּי קָעָן פָּאָרְפִּירָן אַין די עַנְיִינִים..... יד
- ט. דער שִׁידּוֹק פָּוּן יְצָחָק מִיטָּרְבָּה..... טו
- ו. דִּי גְּרוּיסְעָ עַבְּרָהָה פָּוּן די מענטשן ווּלְעָכָּעָן ווּילְעָכָּעָן שְׁטָאָרְבָּן מְתוּךְ צָעָר אָוֹן
אַרְיִמְקִיְיט..... טז
- יא. דער מענטש דָאָרָף שְׁטָעְנְדִיגָן זַיִן פְּרִילְעָךְ, גַּעַדְעַנְקָעְנְדִיגָן ווּלְעָכָעָן מְצֹהָה ער
אַיז מְקִים - דִי שְׁעַנְדְּלִיכְקִיְיט פָּוּן פָּאָרְבְּרָעְגָּעָן דִי צִיִּיט מִיטָּנָאָרִישְׁקִיְיט... יח

פרק ששי

אֵי מענטש זאל זיך נישט מצטער זיין וווען עס קומען
הייו אויף אים יסורים, און ער זאל געדענקען איז עס
אייז אין זיין האנט צו שטייגן און זיין גאנץ נאך מערכ ווי
די מלאכים, און ער זאל פאר זיך איינקוויפן יעדע
סארט גאנצקייט און סגולות.

- א. אלע טרעפונגען וואס קומען אויפן מענטש מיט דער צייט .....
 ב. דאס עניין וואס מיר טרעפן ביי די גדולי הדורות וואס עס האט זיי
געטראָפַן די טרעפונגען, כדי איז אויב עס וועט אויך פֿאַסְיִרְן צו עמיצן איין
די שפֿעטערע דורות, זאל ער זיך טרייסטן צוּזָאמָעַן מיט זיי, וויל ער איין
ニישט בעסער פון זייןיע עטלטער .....
 ג. אַ מְשֻׁלְּפָאָר אֲמַעְנְּשׁוּס וְאַס אַז שְׂוֹלְּדִיגְּפָאָר זַיִן גוֹטָן פְּרִיְינְט .....
 ד. דער מענטש זאל נישט טראָכְטָן, אַז מִיטְן דָּאוּנוּן דְּרִי מַאַל אַ טָּאגְ אַז
ער שוֹין אַבְן עַולְם הַבָּא אַז ער דָּאָרְפָּן נִישְׁתְּטוּהָן מַעַרְפָּן דָּעַם .....
 ה. ווּרְאַז אַטְיִפְשָׁן, אֲשֶׁר אַז פְּקַח אַז חַסְכָּם .....
 ו. דער מענטש דָּאָרְפָּן גַּעֲדַעַנְקָעַן אַז דער באַשְׁעַפְעַר שְׁטְרָאָפְט דָּעַם זִינְדִּיגְ
פָאָר זַיִן שְׁלַעַכְטָס, אַז מִידָּאָרְפָּן נִישְׁתְּסְפָּעַצְיָל אַוְיסְרָפְוָן דָּרְוִוִּף אַז
הַיְמָל .....
 ז. דָוְרָכָן עָוֵס זַיִן אַז תּוֹרָה אַז מְקִיִּים זַיִן מְצֻוֹת קוֹיפְטָעַר זַיִן גוֹטָע
שְׁטִינְנָעָר, גְּרָאָז אַז בָּעֵלְלִיְּחִים .....
 ח. אַ גְּעוּוֹרִיךְ צוֹ הַיְילָן דָּעַם זַעַל פּוֹנְעָם מענטש .....
 ט. ווּן אֲמַעְנְּשׁוּס אַז מְקִיִּים אלְעַמְצָוֹת, ווּרְאַט גְּעַבְוִירָן אַ נִיְעַסְגָּוָה וְאַס
הַעַלְפְּטָקָעַן יַעַדְעַמְלָה אַז קְלָאָפְּ .....
 י. דער מענטש דָּאָרְפָּן זַיִן לְעַרְנָעַן אַ מְסֻּרְפָּן דִּי טְמָאִינָעַ בְּהַמּוֹת אַז עַופּוֹת,
פְּאַרוּוֹאָס די תּוֹרָה האָט גְּעַאָסְרִיט זַיִן צַו עַסְנָן .....
 טו. יַאֲ. התעורהות זַיִן צוֹ שְׁטָאָרָקָן צוֹ טַוְהָן תְּשׁוּבָה .....
 טז. יַבְ. די קְרִיגְעָרִי צוֹוְשָׁן דָּעַם יַצְרָתָבְּ מִיטְן יַצְרָהָרָע .....
 יַח. יַגְ. זָאָכוּן וְאַס אֲמַעְנְּשׁוּס זַאָל הַאַלְטָן אַז זַיִן הָאָרֶץ, כַּדִּי ער זַאָל נִישְׁט
זִינְדִּיגְ .....
 יַט. יַדְ. די מְעַלְהָה פּוֹן וִידּוֹי .....
 טו. דער מענטש דָּאָרְפָּן תְּשׁוּבָה טַוְהָן ווּן ער אַז נָאָך יְוָגָג, ווּיל וְאַס שְׁפַעְטָר
ער פְּאַרְרִיכְטָזִיְינָע ווּגַעַן צוֹ תְּשׁוּבָה, שְׁטָאָרָקְט זַיִן דער יַצְרָהָרָע, אַז דער
מענטש זַאָל נִישְׁט זָאָגָן, אַז הָאָב נָאָך צִיְיט צוֹ טַוְהָן תְּשׁוּבָה אוֹיף די
עַבְרִוּת .....
 ב. ....

פרק שביעי

אין דעם פרק וווערט געבערגנט, אַ טיייערע תפלה פון
דעם רדבֿיז, אַ תוכחת מוסר פון דעם חסיד רבינו בחוי,
אוֹן נאָך.

- א. אַ טיייערע תפלה צו דעם גרויסן אוֹן פֿאָרכטיגן באַשעפער, צו לוייבן זיין
נאָמען אוֹן זייןע טײַפּע מְחַשְׁבּוֹת, פון הרב דוד זمراָ.....ג
- ב. אַ תוכחת מוסר פון דעם חסיד רבינו בחוי.....יא
- ג. אַ תוכחת מוסר פון רבֿי יהודה החסיד.....יד
- ד. מְרֻגְנִיתָא דְּבֵי רְבִּי, הֲבִיאָה בָּעֵל אָוֹר קְדֻמּוֹן וּבָעֵל סְפִּירָה רְאִשְׁתָּחָת חִכָּה,
הֲבִיאָה מְרַבִּי מָאִיר לְעוֹורָה וְלְתוֹכוֹת.....טו
- ה. וּוְעָר אִיז אַ בָּן עַולְםַ הַבָּא.....טו
- ו. צו געדענקען דעם יומַס המיתה זאָל אַ מענטש זאָגַן צו זיין הארץ וכוי. – פון
סְפִּירָה הַיְשָׁרֶר לְרַבִּינוּ תְּסִים.....יז

פרק שמיני

אין דעם פרק וווערט ערקלערט וווערן, פיל זאָקַן ווֹאָס אַ
מענטש זאָל גַּעֲבָן צו זיין הארץ, זיך צו שטארקן אוֹיף
דעם יצַר הרע.

- א. פיל משלימים – ווֹאָס אַ מענטש זאָל גַּעֲבָן צו זיין הארץ, זיך צו שטארקן
אוֹיף דעם יצַר הרע.....ג
- ב. כדַּי אַזְוּקְצּוֹשִׁיקָּן דעם יצַר הרע פון זיך, זאָל עַר רַעַד מִיטַּזְיָינָע גְּלִידָעָר,
אוֹן עַר זאָל מִוכְחָה זיין זייןע אַדְעָרָן, אוֹן מְשֻׁפְטִין זייןע בִּינָעָר, אוֹן אַזְוִי
זאָל עַר זאָגַן, אוֹן ווַיְסַע שְׂטִיטִית ווַיְיטַעַר.....ה
- ג. דער רְשָׁע שְׂטָאַרְקָט זיך מִיטַּזְיָינָע שְׁלַעְכָּטָס ווֹעֵן עַר זַעַט אָז עַר ווּעַרְטַּנְיָישָׁת
בְּאַשְׁטָרְאַפְּט פָּאָר זַיְינָע זַיְנָד, אוֹן אַדְרָבָא, די תַּלְמִידִי חִכָּמִים ווֹאָס חַאְבָּן
מוֹרָא פון דעם אוֹיבְעַרְשָׁטָן, זעֲנָעָן אַין אָן עַנְגָּע לְאַגָּע, אוֹן נִישְׁתַּעַר.....ו
- ד. דער טוַיְעָר פָּאָר דעם רְשָׁע, ווֹאָס זאָל אִים בְּרַעְנָגָען צו תְּשׁוּבָה.....יא
- ה. אַ התְּעוּרֹות צו תְּשׁוּבָה, אָז אוֹיבָע עַר ווּעַט נִישְׁתַּעַר תְּשׁוּבָה טְהָרָה, אוֹיף
וּוְעַמְעָן ווּעַט עַר זיך פְּאַרְלָאָזָן ווּעַר גִּיְתָּאָזָעָק פון דער ווּעַלְט.....יג
- ו. עַר רְעַכְנֶת אוֹיס אַ סָּאָד זאָקַן ווֹאָס אַ מענטש ווֹיל, אַדְעָר גְּלִיסְטַּט, צו
דָּעַרְפִּילְן די תְּאוֹות פון זיין יצַר הרע, אוֹן עַר זאָל טְהָרָה פְּאַרְקָעָרְט, אַזְוִי ווַיְיָ
עַס אִיז דער ווִילְן פון דעם אוֹיבְעַרְשָׁטָן.....יג

פרק תשיעי

אין דעם פרק ווערט געברענgett אַ תפילה פָּאָרְן מענטש
וואָס וויל תשובה טאָו, אוֹן נאָך פִּיל זָאָכָן ווָאָס דער
מענטש זָאָל נעמען אוֹפֶן האָרֶץ, מתקן צו זַיִן זַיִינַע
וועגן.

- א. אַ תפילה פָּאָר דעם מענטש וואָס וויל תשובה טוֹהָן – אַ טִּילְדָּרְפָּוּן פָּוּן
ספר רזיאל המלאך ..... ג
- ב. דער רשע אַנְטְּלוּיפְּטָן הָעָרָן דְּבָרֵי תּוֹרָה, אוֹן דְּבָרֵי תּוֹרָה אַיז בַּי זַיִן,
אוֹזִי ווי דער קָאַפְּיִיטָל "וַיְהִי נָעַם" וואָס מְאַכְּטָן אַנְטְּלוּיפְּן דִּי שָׁדִים ..... י'
- ג. דער יצְרָה הרע רעדט אַיבָּעָר דעם רשע אַז אוֹיבָּעָר ער ווועט אַפְּלָאָזָן זַיִינַע
פָּאַרְגָּעָנִיגָּעָס ווועט ער שְׂטָאָרְבָּן, אוֹן אַין פְּסָוק שְׂטִיטִית "וַחֲי בָּהֶם",
דרשענענע די חז"ל דערוּפִּי "וְלֹא שִׁמְוֹת בָּהֶם" ..... י'ח
- ד. אַ סָּאָךְ שְׂוּעָרִיךְגִּיטָּן גַּיְינַע אַרְבָּעָר אוֹיפָּר דעם אַרְיִמָּאָן, אוֹן ער שְׂטָאָרְבָּט
ニישט ..... יט
- ה. די וועגן פָּוּן דעם אַרְיִמָּאָן זָעָן אוֹיס שְׁעַנְדְּלִיךְ אַין די אוֹיגָן פָּוּן דעם רַיְיכָן
מענטש, אוֹן מִיט דעם אַלְעָם זָעָן זַיִלִיךְ ..... ב'
- ו. דער רשע זָאָל זִיךְ אַרְאַפְּלָעָרְנָעָן פָּוּן דעם אַרְיִמָּאָן ווַיְפִילָּעָר אַיז זִיךְ מּוֹסֶר
נְפָשָׁ מְקִימָס צו זַיִן די מְצֻוֹת, אוֹן ער שְׂטָאָרְבָּט נְיִישָׁת ..... כא'
- ז. דער זִינְדִּיגָּר זָאָל טָהָן אַנְטְּקָעָן זַיִינַע אוֹיגָן די שְׁלַעַכְתָּעָ פָּאַסְיְּרוֹנָגָן,
מיותות משוננות, מלחותות, חורבותות אוֹן אַזִּי ווַיְטָעָר – דָּאָן ווועט זַיִן
פָּאַרְשָׁטָאָפְּטָה האָרֶץ ווערָן אַונְטָרְטָעָנִיגְגָּזְגָּז צְוִילָבְּ מָוָרָא, טָאָמָעָר ווועט מִיט
אִים פָּאַסְיְּרָן אִינְיָעָן פָּוּן די אַלְעָרְפָּאַסְיְּרוֹנָגָן ..... כא'

פרק עשרי

אין דָּאָזִיגָּן פרק ווערט עַרְקָלָעָרְט ווי דער יצְרָה הרע זַוְכָּט
פָּאַרְשִׁידָעָנָע וועגן פָּוּן הִיתְרָאָדְיָה צו מָאָכָן זַיִינַע זִינְדִּיגָּן דעם
מענטש, אוֹן אַז די זִינְדִּיגָּע זָעָן אַיְינְגָּעָטִילָט אוֹיפָּר 20
כִּיתּוֹת.

- א. אַן עַנְטָפָעָר אוֹיפָּר די רַיְיכָן פָּוּן דעם רשע וואָס ער זָאָגָט אַז דער
אוֹיבָּעָרְשָׁטָעָר ווועט פָּאָר אִים מְוֹתָר זַיִן אוֹיפָּר אוֹיפָּר זִינְדִּיגָּן ..... ג
- ב. בַּזְיָה דִי פָּעָרְשָׁטָעָר עַבְרָה אַיז דער אוֹיבָּעָרְשָׁטָעָר מְוֹתָר, אוֹן דָּעַרְנָאָךְ רַעֲכָנְט
ער אוֹיךְ דִי עַרְשָׁטָעְדָּרְיִיךְ זִינְדִּיגָּן – צְוִויִּי טָעָמִים פָּאָר דעם ..... ד
- ג. אַ סָּאָךְ אַוְיְסָרְיִידָן פָּוּן הִיתְרָאָדְיָה וואָס דער יצְרָה הרע רעדט אַיבָּעָר דעם
מענטש, כְּדִי אִים צו מָאָכָן זִינְדִּיגָּן ..... ה

- ד. די זינדייגע מענטשן טיללו זיך אויף צוואנציג כתות, אונ א סתירה פאר
יעדע איינע פון די דאזייגע כתות.....
ה. דער וואס ווארט ארויף א פעלער אויף די ערליך מענטשן, איז ער פול
מייט עבירות.....
יב .. ג. אויב דו וועסט זען א שלעכטן מענטשן, אדער איינעם וואס שפער אויף די
רייד פון די חכמים, אדער איינעם וואס באשעפטיגט זיך מיט רעדן לשון
הרע, אדער א קארגן מענטשן, אדער איינעם וואס זאגט ליגן, אדער
איינעם וואס מאקט ליצנות, אדער א מענטשן וואס איז אן עז פנים, אדער
א מענטשן וואס פֿאַרְבַּּרְעָנְגַּט זיינע מערסטע טעג מיט סעודות.....
יג .. יד .. ג. ווי וויאטָאֲגַלִּיך איז דער וואס טוישט אויס גוטס אויף שלעכטס.....
יד ..

פרק אחד-עשר

אין דעם פרק וווערט ערקלערט די מעלה פון דער תורה,
און ווי איזו די חכמים האבן אלץ דערגריכט דורך די
תורה, אונ די סיבה פאר די שנה פון אונ עם הארץ צו
דעם תלמיד חכם

- א. די מעלות פון לערנען תורה, וואס דערלייכט די נשמה פון דעם מענטשן אונ
דערוויטערט אים פון אלעם שלעכטן.....
ג .. ב. א טעם פֿאַרְוָאָס די תלמידי חכמים זענען געקלידיינט מיט צעריסענע
מלבושים, אונ איז דאס איז דער גורם פֿאַרְוָאָס די עמי הארץ האבן זי
פֿינְט ..
ד .. ג. כל זמן דער גוף וווערט גערײַנְגַּט דורך תורה, וווערט גראָסער די
ליךטיינקייט פון דער נשמה, אונ דער תלמיד חכם, אויב מען פֿאַרְשָׁעָמֶת
אים צוליב דעם, ווועט ער פֿאַרְטְּרָאָגָן די פֿאַרְשָׁעָמֶנְגָּ – אַ מְשֻׁלָּאָוֵף דעם ..
ה .. ד. אונ עם הארץ וואס האט חרטה אויף זיינע מעשים, ווועט דער תלמיד חכם
אים מכבד זיין. אַבעָר אויב עמי הארץ פֿאַרְשָׁעָמֶן די תלמידי חכמים,
טָאָר מען זיך נישט חנפֿיעָנָען צו זיין, אונ יעדער אינער וואס חנפֿיעָט זיך צו
זוי ברענgett שלעכטס אויף די ווועלט ..
ה .. א. אַסְאָך טעמים פֿאַרְוָאָס די עמי הארץ האבן פֿינְט די תלמידי חכמים ..
ו .. עס זענען דא ערליך עמי הארץ, וואס האבן ליב תלמידי חכמים אונ
אונטערשטיכן זי – אַסְאָך סיבות פֿאָר דעם – אַסְיָּמוֹן צו דערקענען און
אונ עם הארץ מכח ווועלכע סיבה ער איז אַחֲסִיד ..
ח .. ג. די מעלה פון די שבטים ווועלכע האבן נישט אויפגעערט אַ מְיֻנוּט פון
זויער לערנען תורה ..
ט ..

- ת. און עם הארץ זאל גיינ אין שבת און אין יומס טוב צום בית המדרש צו הערון דברי תורה, און ער זאל דערצילן פאר זייןע בני בית וואס ער האט געהערט.....
- ט. די ריד פון א מיל מאכן צוווי פארקערטער פעולות: עס ריאיניגט די לופט, און עס פארפערסטערט די לופט און שעדייגט די מענטשן - צווויי ראיות אויף דעם.....

פרק שניים-עشر

אין דעם פרק ווערט ערקלערט א סאַך זאָ肯 וואָס דער מענטש דאָרֶך טוּהָן מְכִנֵּעַ צו זיִין דעם יצַר הָרָע, אָוֹן וועגן די שלעכטער מידה פון גאוּה וואָס אִיז דער שׂוּרֶשׁ פון אלע עבירות.

- א. אָזּוּ וְאָזּוּ גּוֹף פּוֹן מְעַנְּטֵשׁ זְעַנְּעַן דָּא אַיְבָּרִים ווְאָס זְעַנְּעַן חַשּׁוּבָּעָר פּוֹן אַנְדְּרָעָ אַיְבָּרִים - אֲטִילְפּוֹן זַיְדִּינְעָן אָוֹן אֲטִילְפּוֹן זַיְיָ וְוּרָעָן גַּעֲדִינְעָן, אָזּוּ אִיז רָאוּי פָּאָר יְעֻדָּעָר פָּאָרְזָאָמְלָוָגָן פּוֹן מְעַנְּטֵשׁ אָז אֲטִילְפּוֹן זַיְיָ זָאָלָן זַיְינָן קְנָעָכְטָן.....ג
- ב. אֲמְעַנְּטֵשׁ זָאָל זִיךְ אֲפָלָעָרָנָעָן צו דִּינְעָן דעם אוּבָּעָרָשָׁטָן פּוֹן דעם ווְאָס ער ווּילְנִישְׁטָ פָּאָר זִיךְ.....ג
- ג. ווּעָן אֲמְעַנְּטֵשׁ ווּילְלַעֲרָנָעָן תּוֹרָה אַדְעָרָטָה טוּהָן אֲמְצָה, טְרַעְפָּן זִיךְ פָּאָר אִים אַסְאָךְ שְׁטוּרְיוֹכְלָוָגָן.....ד
- ד. אָנוּ עַזָּה צו פָּאָרְטָרִיבָּן דעם יצַר הָרָעָ פּוֹן זִיךְ.....ה
- ה. זָאָקָן ווְאָס הָעַלְפָּן בְּטַל מְאָקָן דעם יצַר הָרָע.....ה
- ו. די סִיבָּה פָּאָרוֹאָס אֲמְעַנְּטֵשׁ קָעָן נִישְׁטָ בְּטַל מְאָקָן זַיְינָן יצַר הָרָע דָּרָךְ קַיְיָ שָׁוָם ווּעָגָן, דָאָס נָעָמָט זִיךְ פּוֹן גָּאוּה. אֲטִעְמָס פָּאָרוֹאָס גָּאוּה בְּרָעָגְטָ אֲמְעַנְּטֵשׁ צו טוּהָן ווְאָס זַיְינָן הָרָע גָּלוּסָט.....ו
- ז. די הוּיפְטָ סִיבָּה פָּאָרוֹאָס דער רְשָׁעָה אַלְטָ זִיךְ בֵּי זַיְינָן רְשָׁעוֹת אָוֹן לְאַזְטָ נִישְׁטָ זַיְינָן הָרָע צוּבָה טוּהָן.....ז
- ח. דער עַנְּיָן פּוֹן מְלַחְמָה - מְשָׁלִים אוֹיף דעם.....ז
- ט. אֲמְעַנְּטֵשׁ זָאָל זִיךְ לַעֲרָנָעָן פּוֹן די שְׁבָטִים, ווּפְפִילְלָ ער דאָרֶךְ נַאֲכָלָעָרָן אַיְן זַיְינָן מְעַשִּׁים אָוֹן זִיךְ רִיאִינְגָן פּוֹן יְעַדְן פְּלָעָק.....ח

פרק שלשה-עشر

פִּירְוָנְגָעָן פּוֹן רְבִינוּ הָרָאִישׁ זַיְל

- א. נָאָךְ זָאָקָן צו אָונְטָעָרְטָעָנִיגָן דעם יצַר הָרָע.....ג

כב שבט

תוכן העניינים

מוסר

ד.	ב. 23 פירונגען פון רבינו הרא"ש ז"ל .....
ו.	ג. נאך 132 פירונגען פון דעם ראה"ש ז"ל .....

פרק ארבעה-עשר

עס וועלן ערקלערט ווערטן אין דעם פרק, זעקס און
צוואנץיג צוימען, וואס אָ מענטשן דָאָרְפַּ זִיִּ טָאוּ.

א.	עדער מענטש זאל אויסטישן דאס וואס ער האט געשראיבן אין זייןיע יונגע יאָרְן, מיט דעם וואס ער שריביט אין זייןיע עטלטערע יאָרְן.....ג
ב.	ער זאל באָטְרָאָכְטָן דִּיְסְוָרִים ווָאָס קּוֹמָעָן אוֹיֶף אִים, ווי אָזְוִי זִיִּ זָעָנָע.....ג
ג.	עדער נאָגֵד מְדָה.....ג
ד.	ער זאל זיך דערוּוַיְיטָעָרְן פון קוּקָן אֲפִילּוּ אוֹיֶף אִירְקְּלִיְּד.....ד
ד.	ער זאל אַיְן זייןיע האָבָן בַּיִם עַסְנָגְעָנָט צוּ מְאַכְּן זַיְן קָרְפָּעָרְ כְּדִ צְוּ דינען דעם אוּבְּרָאָשְׁטָן.....ד
ה.	זְנוּת בְּרָעָנֶגֶט דעם מענטש צוּ אָרִימְקִיִּט – אַ מעָשָׂה אוֹיֶף דעם.....ד
ו.	ער זאל נִשְׁתָּוָה אַזְּאָק ווָאָס ווַיְזִיט אָז ער האט מְוָרָא פון אָ מענטש מעָרְ ווי פון דעם אוּבְּרָאָשְׁטָן.....ה
ז.	עדער וואָס טוֹט תשׁוֹבָה אוֹיֶף עַבְּרוּתְּ דָאָרְפַּ שְׁטָעָנְדִיגְ גַּעַדְעָנְקָעְן אָז ער האט געַזְיַנְדִּיגְט.....ו
ח.	עדער בעל תשׁוֹבָה זָאָרְפַּ דָּעַרְוּוַיְיטָעָרְן פון זִיךְ דִּי שְׁלָעְכָּטָעְ מְדָה ווָאָס אַיְזָה איְנְגָעָוָאָרְצָלְטָן אַיְסָם, ווַיְלִיל אַוְיכָ נִשְׁתָּוָה, וועָט ער זִיךְ אָוּמְקָעָרְן צוּ זַיְנָעָ שְׁלָעְכָּטָעְ מְעָשִׂים.....ח
ט.	עדער מענטש זאל זיך דערוּוַיְיטָעָרְן פון יעדע שְׁלָעְכָּטָעְ טְרָאָכְטָוָגְ בְּשָׁעַת דֻּעָם זְיוּוג.....ט
ו.	עדער מענטש זאל זיך אָפְּלָעָרְנָעְן פון דעם נָאָר צוּ פָּאָרְרִיכְטָן זַיְנָעְ ווּעָגְן.....ח
יא.	ער זאל שְׁטָעָלְן פָּאָר זַיְנָעְ אַוְיכָ דֻּעָם חָסְד ווָאָס עדער אוּבְּרָאָשְׁטָרְ טוֹט מִיט אַיְסָם מְעָרְ ווי זִיךְ מְלָאָכִים, אַוְן ער זאל זיך שְׁעָמָעָן פון זַיְנְדִּיגְן.....ח
יב.	עדער מענטש זאל נִשְׁתָּוָה טְרָאָכְטָן ווּעָגְן בְּאַקְוּמָעְן בְּאַלְיָוָנָגְ אוֹיֶף דָּעְרְ ווּעָלְטָ פָּאָר דִּי מְצָוֹת ווָאָס ער אַיְזָמְקִיִּים.....ט
יג.	ער זאל זיך בְּאַגְּנוּגָעָן מִיט דִּי זַאְכָן ווָאָס ער מְזָזָה האָבָן, אַוְן ער זאל נִשְׁתָּוָה פָּאָרְלָאָנְגָעָן קִיְּן מוֹתָרָות – אַיְבָּרְגָעְ פָּאָרְגָּנִינְגָס.....ט
יד.	עדער מענטש ווָאָס זַיְנְדִּיגְט פָּאָרְקִירְצָט זַיְנָעְ טָעָג, אַוְן דִּי טָעָג ווָאָס ער הָאָט גַּעַקְּרִיצָט גִּיט מְעָן פָּאָר דִּי צְדִיקִים ווָאָס עָס אַיְזָשְׁוִין גַּעַקְּמָעָן זַיְעָרְ צִיְּתָ אַוּוּקְצּוּגְיָין פון דָעְרְ ווּעָלְטָ.....ט

- טו. ווען ער הערטע עפֿעס, אַפְּיָלוּ אַחֲרוֹנָה, זֶאָל ער נִישְׁתָּוּ זָכוֹן דָּאָס
אַפְּצָאוּוּעַדְןָן, כָּאַטְשָׁ אַפְּיָלוּ עַס גַּעֲפָלֶט אִים נִישְׁטָ...
טז. אַ מעַנְטָשׁ זֶאָל אַיְבִּיגּ הָאָבָּנוּ אַ פְּרִילִיכּ פְּנִים, וְאָס דָּאָס וְוַיְזָט אַוְיָף דֵּי
מְדָה פָּוּן בְּתָחוֹן וְאָס ער הָאָט...
יז. דָּוְרֶךְ מַקְיִים זַיְינָן דַּי תּוֹרָה אָנוּ מַצְוֹת מִיטָּן גָּאנְצָן כַּת אָנוּ כּוֹנוֹה וּוּרְוֹ
גַּעֲהִילִיגּט זַיְינָע אַיְבָּרִים, אָנוּ אַוְיָבּ עַס אַיְזָן גַּעֲוֹאָרָן אַוְיָף זַיְיִסְוָרִים
- אַיְזָן מַעַן אִים מַוחְלָל אָנוּ דָּעַר גַּזְן וּוּעָרְט בְּטָל...
יח. דַּי שָׁאנְד פָּוּן פּוֹילִיקִיטָן אָנוּ דַּי מַעַלְהָ פָּוּן דַּי מְדָה פָּוּן זְרִיזָות...
יב. אַ מעַנְטָשׁ זֶאָל אַרְיִינְטָרָאָכְטָן אַיְזָן דַּי מַעַשִּׂים פָּוּן רְשָׁע וְאָס ער אַיְזָן מְדוֹהָ
אַז זַיְינָע מַעַשִּׂים טַוְגָּנוּ נִישְׁטָן, נָאָר ער קָעָן נִישְׁטָ אַפְּלָאָזָן זַיְינָן גַּעֲוֹאָוִינהִיטָּי...
יב. דָּעַר מַעַנְטָשׁ זֶאָל בָּאַטְרָאָכְטָן דָּאָס רְחִמָּנוֹת פָּוּן אַוְיָבָרְשָׁטָן, וְאָס ער הָאָט
צָעַר כְּבִיכּוֹלְפָּוּן רְשָׁעִיס צָעַר, אָנוּ ער פְּרִיאַיְטָ זַיְקָן מִיטָּן גּוֹטָס פּוֹנָעָם צְדִיק...
יג. דָּעַר מַעַנְטָשׁ וְאָס זַיְנְדִּיגּט אַיְזָן גָּוְרָס שְׁלַעַכְטָס נִישְׁטָן נָאָר פְּאָר זַיְקָן נָאָר
אוֹיְקָן פְּאָר זַיְינָע קִינְדָּעָר נָאָךְ אִים...
יג. דָּעַר מַעַנְטָשׁ זֶאָל טָרָאָכְטָן וְעַן ער גִּיט אַוְיָס הַוּצָאות פְּאָר אַז מְזוֹהָ, אַז ער
גִּיט אַוְיָס אַפְּרוֹתָה כְּדִי צָוּ קְוִיפָּן אַדְּינָר...
יד. ער זֶאָל שְׁטָרָאָפָּן זַיְינָע קִינְדָּעָר וְעַן זַיְיָ עַנְעָן נָאָךְ קְלִיּוֹן, אָנוּ זֶאָל נִישְׁטָן
צָאָגָן: וְעַן זַיְיָ וּוּעָלָן גְּרוֹיס וּוּרְוֹן, וּוּעָלָן זַיְיָ פְּאָרָלָאָזָן זַיְיעָרָעָ שְׁלַעַכְטָעָ
מְדוֹת...
יד. ער זֶאָל שְׁטָרָאָפָּן זַיְינָע קִינְדָּעָר וְעַן זַיְיָ עַנְעָן נָאָךְ קְלִיּוֹן, אַוְיָיל אַוְיָבָן יָאָ
ברְעַנְגָּט ער אַוְיָף זַיְקָן נָאָךְ יִסְוָרִים חַיּו...
טו. דָּעַר מַעַנְטָשׁ זֶאָל זַיְקָן דָּעַר וּתְרֻוּתָעָרָן מִיטָּן דָּעַר גַּרְעַסְטָעָר דָּעַר וּתְרֻוּתָעָרָן פָּוּן
מִקְנָא צָו זַיְינָן דַּי רְשָׁעִים צְוִילְבָּזָן זַיְיעָרָעָ הַצְּלָחָה...
טו. דָּעַר עַנְעָן פָּוּן גְּלֹגְלִיטָן אַיְזָן אַבְּהָמָה, אָנוּ דָּאָס גְּלִיּוֹן...
טו. דָּעַר מַעַנְטָשׁן זֶאָל זַיְקָן פְּאַטְרָאָכְטָן אַיְזָן פְּרָעה הַרְשָׁעָ, וְאָס הָאָט
גַּעַהְאַרְטָעָוּעָט זַיְינָן נָאָקָן אַיְזָן גַּעַשְׁלָאָגָן גַּעַוּאָרָן...
יז.

פרק חמישה-עשר

אין דעם פרק ווערט דערקלערט דער שמוועס פָּוּן נִפְשָׁ
מִיטָּן גּוֹף אָנוּ פָּוּן גּוֹף מִיטָּן יִצְרָר הָרָע, אָנוּ אוֹיְקָן דָּעַר
וּוַיְכָוָחָ פּוֹנָעָם מַעַנְטָשׁ מִיטָּן דָּעַר עַרְד

א. התערורות רַיִד וְאָס דַּי נִשְׁמָה זָאָגָט צָום גּוֹף אָנוּ וְאָס דָּעַר גּוֹף זָאָגָט צָום
יִצְרָר הָרָע...
ג...

- ב. רײַד וועגן די פטירה פוּן אָ מענטש, וואָס טוּן אָונטערטענין דאס הארץ
 פוּן מענטש.....
 ה. פוּן מענטש.....
 ג. אָ תפילה וואָס אָ מענטש זאל זאנָן יעדן טאג.....
 ד. תפלה – בלשה"ק.....
 ה. אָ ווֹיכוּח פוּנעם מענטש מיט דער ערְד פֿאַרוֹאָס זִי פֿאַרלענדט די
 קערפֿערס פוּן מענטשן נאָך זִיעַר טוּיט.....
 ח. דֵי ערְד האָט נִישְׁט די גַּעוּוּלְטִיגְוָג צוּ מאָכְן פּוֹילְן די קערפֿערס פוּן
 היליגע מענטשן.....
 יא.

פרק ששה-עشر

די צוואה פון רביע אליעזר הגדול צו זיין זohan הורקנוס,
מייט נאך 83 פירונגען אוון מילוי דחסידותא – פון דעם
מחבר ציל.

- ג. די צוואה פון רבי אליעזר הגדול צו זיין זohan הורקנוס .....

ט. נאך 83 פירוגגען און מילוי דוחסידותא – פון דעם מחברץ זיל .....

פרק שבעה-עشر

אין דעם פרק ווערט ערקלערט די וויכטיגקייט פון
חינוך הבנים, די שיינקigkeit פון די מדה פון עונה אונ דיא
שעדילקigkeit פון גואה, ווי אויך וועגן דעם וואס עס
געשעת מיט א מענטש איידער ער גייט אָוועק פון דער
וועעלט.

- א. די וויכטיגקייט פון דער ציגען קליענע קינדער און אויבערשטנס וועגן, און
וועגן דער שאנדע פון טאטען און מאמע וואס "דערבעארעמען" זיך אויב
זיערען קינדער .....

ב. א. מענטש זאל ווארפֿן אַפְּחַד אוֹיֶף זִין בְּנֵי בֵּית מִיטָּשׁוּב הַדָּעַת. אַבְּעָר עָר
זאל זיך נישט בייזערן, ווי אוֹיֶךְ נִישְׁתְּ מִיטָּאַבְּרָגְעַטְּרִיבְּנָעַ פָּאָרְכְּט. ....
ו. ער זאל מכבֿד זִין זִין וַיְיַבְּ אָזְוֵי ווי זיך אלְיָן .....

ג. די שאנדע פון די וויבער וואס שעטלן און לערנען אויס זיערען קינדער צו
שעטלן .....

ד. די שאנדע פון עלטערן וואס זאגן און דעם מלמד פָּאָרְן זוֹנִיס אוֹיגַן ער זאל
אַים נִשְׁתְּ שְׁלָאָגָן .....

ה. דער מלמד דאָרָף נאָכְפָּאָרְשָׂן דָּאָס קִינְד ווי אָזְוֵי ער פִּירְט זיך מִיטָּקִוָּם
ח. המצוות און דָּרְךְ אָרֶץ .....

- ז. דער שאדן וואס קומט אויף דעם מענטש צוליב די מדה פון גאווה ..... ט
 ח. דער לאו פון "לא תשא" איז הארבער פון אלע לאוין וואס זענען דא איז
 ט. דיעשרתן הדברות ..... ט
 ט. די שלעכטעה מדה פון ווייבער וואס זענען געווואוינט צו שווערטן בייס לעבן
 י. פון זיינער מענער ..... י
 י. די ווייבער האלטן זיך גראיס, און ווייסן נישט וועגן דעם שאדן וואס
 קומט צוליב דעם ..... י
 יא. ווייפיל שלעכטעה גזירות זענען געקומען אויף אים צוליב די
 גראיסהאלטעררי ..... יא
 יב. וועגן צניעות פאר ווייבער ..... יא
 יג. שטראָף רײַד פאר מענטשן וואס קומען אין שוחל אויף אַ מינוט, און
 דערצּוּ רעדן זי נאָך די גאנצע צייט ווען זי זענען דֿאָרט. עס איז קדאי
 אַוועקצושטעלן אַ מענטש וואס אַנְצּוּשְׁרִיעַן די מענטשן וואס רעדן
 אַינְמִיטּוֹן דֿאוּעָנָעָן. ..... יב
 יד. נאָך וועגן די שענדליךקייט פון גאָוה ..... יג
 יג. טו. וועגן די מעלה פון די מדה פון ענוּה ..... יג
 יד. טז. ענוּה וואס איז פסול ..... יד
 יז. אַין זעקס וועגן דערקענט מען די אַמְתִּידְגִּיעַ ענוּה ..... יז
 יח. נאָך וועגן די מעלה פון די מדה פון ענוּה ..... טו
 יט. אַ סָּאָךְ בִּישְׁפִּילְוָן וְוַיְאַזְׂוֵי שְׁפָלוֹת אַיז גָּרָם אֶזְעָרְמָן זָאָל
 גְּעָרָאָטְעוּזָעַט וְוַעֲרוּן פָּוּן שאָדוּן, אָוָן נאָךְ אַנְדְּעָרָעַ מְעֻלוֹת פָּוּן שְׁפָלוֹת. ..... טו
 יב. דער סְדַּרְתְּ פָוּן די פְּטִירָה פָוּן דעם מענטש פָוּן דער וּוּלְטַ – פָוּן סְפַּרְתְּ הַזּוֹהָר. ..... טז
 כא. דער מענטש דֿאָרָךְ מְאַכְּן גְּרוּיסָע בְּאַמְּיאָנוּגָעָן וְוַיְלְאָגְעָס אַיז נאָךְ אַין זַיִן
 האַנט צוּ פְּאַרְרִיכְטָן זַיִינָעַ מְעַשִּׁים, כְּדִי אַרְוִיסְצּוּגִין פָוּן רִין דער וּוּלְטַ,
 אַזְׂוֵי וְוַיְעַר אַיז גַּעֲקוּמָעָן. ..... כ

פרק שמונה-עشر

אין דעם פרק ווערט אַרְאָפְּגַּעַבְּרָעָנְגָּט אַ תפילה פָּאָר
 דעם וואס וויל תשובה טוּהוּ, אָוָן אויך די דִּינִים פָוּן
 דעם מענטש אָוָן זַיִינָעַ קִינְדָּעָר, אָוָן וועגן די רוחות.

- א. אַ תפילה פָאָרְן מענטש וואס וויל תשובה טוּהוּ ..... ג
 ב. אַ תפילה פָאָרְן מענטש וואס וויל תשובה טוּהוּ ..... ג

כו שבט תוכן העניינים

- ג'. דינים פון מענטש און זיינע מעשים, כדי ער זאל וויסן די שראקליכע צורות
וואס גיינן אריבער אויף אים, ואס דורך דעם וועט אונטערטעןיג ווערנ
זיין הארץ וואס הערטעס, און וועט זיך פארמיידן פון זינדיגן.....יג
- ד. אַ מעשה מיט אָן עשר וואס ער האט דערצילט נאך זיין טויט וועגן די
שטראן וואס ער האט באָקומוּן צוליב דעם וואס ער האט אָפֿגעישוּרין זיין
בָּאָרְדּ מִיט אַ שְׁעָרְלָה.....יז
- ה. אַ מעשה מיט אָקס וואס האט דערצילט צו אַ מענטש אָן ער אויז אָ
גלגול פון אַ נשמה, און ער האט געבעטן מען זאל אַים שחתין.....טו

פרק תשעה-עشر

אין דעם פרק ווערן ערקלערט די פֿאַרְשִׁידְעָנָעּ תִּיקְוִינִים
פּוֹן תְּשׁוּבָה

- א. מיר דארפּן זוכן רפואות פֿאַרְשִׁידְעָנָעּ פּוֹן דער נשמה אָזוי ווי קראנק פּוֹן
גּוֹף.....ג
- ב. אַ מעשה מיט אָשר וואס האט עפּונען אַ רפואה, אַ גּעוּווִיסְן גּרָאָז.....ג
- ג. די גּרוּוּסְעָן מַעֲלָה פּוֹן עַנְטַפּוּרָן אָמֵן.....ד
- ד. די מַעֲלָה פּוֹן שְׁמִירָת שְׁבָת כְּהַלְכָלָתוֹ.....ה
- ה. די מַעֲלָה פּוֹן זָאָגְן שִׁירָת הַיּוֹם אָון פֿרִילְיךְ.....ה
- ו. די מַעֲלָה פּוֹן אַ מענטש וואס אויז אַ מעביר על מְדוֹתָיו. דְּרִיְ מְדֻרְגוֹת פּוֹן אָ
מענטש וואס הערטז זיין שאָנדע און בִּיאָזֶרֶט זיך נישט.....ה
- ז. די מַעֲלָה פּוֹן התְּבוּדּוֹת – זיך מְתַבּוּדּ זיין מִיטָּן אָוִיבְּעָרְשָׁטָן.....ו
- ח. דער חִיּוֹבּ צוּ הָרָן די מְוֹסֵרְ רַיִד וואס ווערן גּוֹאָגָט אַין בֵּית הַמְּדָרְשָׁ – אָ
טָעַם אָוִיפּ דָּעַם.....ו
- ט. דער בת קָרְוָה וואס גִּיטִּ אַרְוִיס יְעַדְן טָאג אָן אויז מעורר די מענטשן צוּ
תְּשׁוּבָה.....ו
- י. די האָרְבָּעָ עַבְירָה פּוֹן גּוֹל, אָן נאָךְ עַבְירָות וואס אַ מענטש טְרָעָט אָוִיפּ זַיִן
מייט זיינע פִּיס.....ו
- יא. קְנָהָה, תָּאוֹהָה אָוּן כְּבָוד זְעַנְעָן מְרוּמוֹ אֵין די דְּרִיְ פֿרְשִׁיוֹת פּוֹן קְרִיאָת שְׁמָעָ.....ו
- יב. מען דָּאָרְךְ מְכוֹן זַיִן בִּיְ קְרִיאָת שְׁמָעָ, צוּ פֿאַרְרִיכְטָן דָּעַם פְּגָס פּוֹן חַטָּא
הָעָגָל.....ו
- יג. צוֹוָאנְצִיג זַאָכְן וואס דער בעל תְּשׁוּבָה דָּאָרְךְ זיך שְׁטָאָרְקָן אֵין זַיִן – פּוֹן
רְבִּינוּ יוֹנָה.....ו
- יז. תְּשׁוּבָה תִּיקְוִינִים אָוִיפּ אַ סָּאָךְ סָאָרְטָן עַבְירָות – פּוֹן די סְפִּרְיִי קְבָּלה.....ו
- טו. אַ מענטש דָּאָרְךְ מְתַפּּלְלָל זַיִן אוּ ער זָאָל נִישְׁט שְׁטָאָרְבָּן אַן תְּשׁוּבָה
יַט.....ו

- טו. דער וואס טוט תשובה, דאָרֶפֶּ אַוְיךָ זעַן דערצּו אָז אַנדערע מענטשּוֹן זאָלן
תשובה טוחן.....יט.....
יט.....
יז. די מליצה פונעם שר מטטרוּן.....יט.....
יח. אַבְנָתְרָה זאָל זיך נישט מסגָּפֶן זיַּן צוֹלִיב תשובה.....כ.....
יט. יעדער מענטשׁ וואָס קומט בעטּן אֵת תשובה, זאָל מען אַים נישט שוער
מאָקָן די תשובה.....כ.....
כ. יעדער וואָס געווארינט זיך צו דינּעַן דעם אויבערשטּן, זאָל נישט אַנְהוּבִּן
מייט שווערע זאָקָן, נאָר מײַט גְּרִינְגָּע זאָקָן.....כא.....

פרק עשרים

אין דעם פרק ווערט ערקלערט אָז כדי צו קרייפּן
שלימוט פֿאָר די נשמה, זאָל דער מענטשׁ נישט אַפְּטוּהוֹן
פֿוֹן זיַּן מחשבה דעם סוף פֿוֹן יעדער זאָקָן, אָוֹן דָּאָן וועט
ער זעַן אָז זיַּן ענען נארישקייטו.

- א. דער מענטשׁ זאָל טראקטּן אָז ווען ער גײַט אַוּוּקָפּוֹן דער וועלט פֿירט ער
מייט זיך נישט מײַט קִיּוֹן שום ואָז .....ג.....
ב. פֿינְךָ ציַּיטּוֹן זענען דָּאָ, ווען אֵם מענטשׁ זוֹכָת זיַּן באַשעפּר וועט ער זיך
מאָקָן טראפעּן צו אַים נאָקָן אַידְעָר ער רופְּטָ צו אַים.....ד.....
ג. אֵם מענטשׁ זאָל נישט נאָכלוּפּוֹן נאָקָן די גְּלוֹסְטְּעַנְיִישּׁן פֿוֹן דער וועלט –
התערורות רִיד וועגן דעם .....ה.....
ד. 36 זאָקָן פֿוֹן דעם בעל "אַזְהָרוֹת הַקּוֹדְשָׁי", כדי דו זאָלסט מײַט זיַּן קִיּוֹפּן
געשׂמָאָקָע זאָקָן פֿאָר דיין נשמה, אָוֹן כדי אַפְּצָטוּהוֹן פֿוֹן זיך די
שְׁטוּרְיוֹכְלָגְנָעָן פֿוֹן טוֹיטָ.....ז.....
ה. צו טוּהָן די מצוה מײַט פֿרִילִיכִיקִיט.....ז.....
ו. צו דָּאָוּעָנָעָן מײַט אַגְּנָצָעָן כוּוֹנָה.....ז.....
ח. דער מענטשׁ זאָל זאָגָן ווֹיְדֵי פֿאָרִין דָּאָוּעָנָעָן.....ח.....
ח. ער זאָל דָּאָוּעָנָעָן אַדְעָר לְעַרְנָעָן מײַט אַהֲוֹקָ קָוָל.....ח.....
ט. ער זאָל בעטּן אוֹיְפָן זִיְּנָעָן קִינְדָּעָר – אָז עַס זאָל נישט זיַּן קִיּוֹן פֿסּוֹל אַיִּן זיַּן.....ט.....
ט. אֵם מענטשׁ זאָל פֿעַדְרָעָן די תְּפִילָה פֿאָר די צְרָה.....ט.....
יא. אֵם חַשְׁבּוֹן הַנֶּפֶשׁ וואָס דער מענטשׁ זאָל מאָקָן פֿאָרִין שלְאָפּוֹן
יב. ער זאָל זיַּן גְּעוֹאָרְנָתְמִיט די מְדֻחָה פֿוֹן שׂוֹוִיגָן.....יב.....
יג. דער מענטשׁ זאָל נישט עַסְנָעָן בְּרוּוּטָ פֿוֹן אֵם מענטשׁ וואָס האָט אֵלְעָכְטָ אַוְיגָן.....יב.....
יב. דער מענטשׁ זאָל נישט מאָקָן קִיּוֹן נְדָר, אַוְיךָ אֵין אַצְרָה.....יב.....

טו. עיר זאָל נישט אַזּוּקְבִּיגְן רעכטס אָונַ לִינְקֵס פֿוֹן דִּי רִיְיד פֿוֹן חַסִּידָות..... יג
טו. וועגן ער שטראָפֶט אַנדְעָרָע מִיטַּ מַוסְרָ רִיְיד, זאָל ער נישט דַּערְמָאנָעַן דִּי עֲבִירָה בְּפִירְוּש..... יג
יג. ער זאָל נישט רעדָן שַׁלְּעַכְּטָעַ רִיְיד אָוִיף אַידָּן..... יג
יג. ער זאָל זַיְן פֿוֹן דִּי מַעְנְטָשָׁן וּוָאָס לְאָזָן זַיְךְ פְּאַרְשָׁעָמָעַן אָונַ זַיְיָ פְּאַרְשָׁעָמָעַן ニִשְׁתְּ צָרוּיךְ..... יד
יט. ער זאָל זַיְךְ דָּעָרְוּיְיטָעָרָן פֿוֹן גָּאוֹה אָונַ זַיְךְ בָּאַהֲעָפָטָן אִין דַּעַר מַדָּה פֿוֹן עֲנוֹה..... יד
כ. וועגן ער דְּרָשִׁינְטַ פָּאָר אַסְאָךְ מַעְנְטָשָׁן, זאָל ער נישט הנאה האָבָן דַּעְרָפָוּן..... טו
כא. ער זאָל נְזָהָר זַיְן אִין כּוֹבֵד פֿוֹן סְפָרִים..... טו
כב. ער זאָל מַחְדֵשׁ זַיְן חִידְשָׁי תּוֹרָה..... טו
כג. ער זאָל זַעַן אָז אַזְיָדָן אַנְדְּעָרָעָן מַעְנְטָשָׁן זאָלָן תְּשׁוּבָה טֹוחָן..... טו
כז. ער זאָל זַיְךְ נִשְׁתְּ פְּרִילְעָץ מַאֲכָן אָוִיף דַּעַר וּוּלְעַט..... יז
כח. ער זאָל רעדָן דְּבָרִי תּוֹרָה נְאָז זַיְיָ סְעוֹדָה..... יז
כח. ער זאָל הַיְלִיקָן זַיְיָ סְעוֹדָה..... יח
כז. ער זאָל זַיְךְ דָּעָרְוּיְיטָעָרָן פֿוֹן אַסְפָּק אִיסּוּר אַכְּילָה..... יט
כח. ער זאָל זַיְךְ הַיְטָן פֿוֹן קּוֹקָן אָוִיף פְּרוּעָן..... יט
כט. ער זאָל זַיְךְ הַיְטָן פֿוֹן בִּיְזָעָרָן זַיְךְ..... כט

פרק אחד ועשרים

אין דעם פרק ווערט ערקלערט, דער סדר פֿוֹן יומָ
הַמִּיתָה אָונַ דִּי קְבּוֹרָה; אַ תְּחִנָּה דָּרָךְ וּוִידְיוּ וּוָאָס
דְּאָרָף זַיְן גַּעֲוָוָיָנִינְט אִין מַוְיל פֿוֹן דעם מַעְנְטָשָׁן; וועגן
די שאָנד פֿוֹן דִּי מַדָּה פֿוֹן כָּעֵס

א. אַ מַעְנְטָשָׁן זאָל זַיְךְ פְּאַרְשָׁעָמָעַן גְּלִיכְיךְ וּיר לִיגְט אַ טּוֹיטָעָר אָונַ מַעַן טֹוחָן אִים אַלְעָ בְּאַנְדְּעָרְפָּעָנִישָׁן פֿוֹן אַ טּוֹיטָן מַעְנְטָשָׁן, אָונַ וּזַיְיָ פְּרָוִי אָונַ קִינְדָּעָר וּוְיִינְעַן אָוִיף זַיְיָ טּוֹיטָן אָונַ גִּיְעָן נְאָז אִים בֵּין קְבָּר, אָונַ וּזַיְיָ זַיְיָ זַעַל זַעַת דִּי פְּאַרְשָׁעָמָונָג פֿוֹן דעם גּוֹף, אָונַ וּזַיְיָ זַיְיָ גִּיְעָט צָרוּיךְ פֿוֹן קְבָּר אֲהִים אָונַ פֿוֹן דְּרָהְיִים צָסָם קְבָּר, אָונַ וּזַיְיָ זַיְיָ נְשָׁמָה וּוּעָרָט אַיבְּעָרְגָּעָעָבָן אִין דַּעַר הַאֲנָטָן פֿוֹן דִּי וּוָאָס טּוֹעַן אִיר מַשְׁפְּטָן, דָּאָן וּוּעַט דַּעַר מַעְנְטָשָׁן צָעָרְעָנָעָן קָעָגָן דעם יְצַר הַרְעָ אָונַ ער וּוּעַט נִשְׁתְּ זִינְדִּיגָּן..... ג
ב. וועגן דעם מאָמָר חַזְלֶל "זַיְכִּיר לְוִי יּוֹם הַמִּיתָה"..... ה
ג. אַ תְּחִנָּה אָונַ אַ בְּקָשָׁה צָסָם הַיְלִיקָן בְּאַשְׁעָפָעָר. דָּאָס הַעַלְפָט צַו עַטְלִיכָּעָ מַעְלוֹת פֿוֹן דַּעַר נְשָׁמָה אָונַ צַו פְּאַרְגָּעָבָן אָונַ פְּאַרְגִּיטָּיגָּן, אָונַ דָּאָס אַיְזָן : אַ

געוואַלדיגער עניין זיך מתוודה צו זיין און זאגן תחינה פאר השם יתברך
מייט אלע גליידער און פילונגען. – אויפן סדר פון אלף-בית און דעם סדר
פון "תש'ר'ק" און "איית בעש'", צו דערצ'ילן כאטש אַ ביסל די ליבונגען
פון השם יתברך, און דעם שיר וואָס מען זאגט יעדן טאג פאר דעם
היליגן כסא הכבود.

פרק שניים ועשרים

אין דעם פרק וווערט ערקלערט ווי איזוי א מענטש דארף
לערנען פון די ביימער, געוויקסן אונז בעלי חיים, ווי צו
דינען דעם אויבערשטן.

- ה. דער מענטש זאל קווק אוייף די ביימער, וואס זומער זענען זי פול און זאַט, אונָו ווינטער וווערן זי פאַרוועיגנעלט אונָו שטאָרבּן אָפּ, פּוֹן דעם זאל דער מענטש אָפּלערנען אַמּוֹסֶר. .... ג.

ג. אַ בְּיאָוֹר אַוִּיפּ דִּי מֵצָה פּוֹן "זֹהַבְתִּי לְרַעֲךְ כְּמוֹךְ" .....

ב. אַ מענטש זאל טראָכָטָן אַין האָרֶץ, פֿאַרְוּאָס זאל אַחִיה וואָס מען בְּאַנוּצָט אַיר פֿעל נָאָכָן טּוֹיטִי, זִיּוֹן בְּעַסְעָר פּוֹנָעָם מענטש וואָס מִיהָאָט נִישְׁתְּ קִיּוֹן הָנָאָה ווּעָן עַר שְׂטָאָרְבּּט. .... ה.

ד. דער מענטש זאל זיך אָפּלערנען פּוֹן אַ זְמִירָה, נִישְׁתְּ אַיבְּרָצְרוּיִיסְׁן פּוֹן לעַרְנָעָן וּוֹרָה, אָפְּילָו אַוְיבּ עַר ווּעַט חַיּוֹ שְׂטָאָרְבּּן צּוֹלִיבּ זִיּוֹן מיַ אָוּן מַאֲטָעָרְנִישִׁים. .... ו.

ה. דער מענטש זאל נִישְׁתְּ טְרָאָכָטָן אַין האָרֶץ אַוְיבּ זִיּוֹן פְּנִים ווּעַט שְׂוֹאָרֶץ ווּעַרְן דָּוֶרֶךְ לעַרְנָעָן. .... ז.

ו. ער זאל זיך אָפּלערנען פּוֹן דעם פּוֹקָס צו זִיּוֹן קָלוֹג אַין יְרָאָת שְׁמִים. .... ז.

ז. ער זאל זיך אָפּלערנען פּוֹן אַ בִּין, אָז מעַן קָעוּ זִיס מַאֲכָן דעם דָּיַן דָּוֶרֶךְ לעַרְנָעָן תורה, אָנוּ אָז ער זאל לעַרְנָעָן תורה בטְּהָרָה. .... ז.

- ה. ער זאל זיך אַפְּלָעַרְנָעַ פֿוֹן אַשְּׁלָאָגָג וּוָאָס שְׁעַדְגַּט אַנְדְּעָרָע אָוּן אִים אַלְיָיִין גַּעַשְׁעַת נִישְׁט קִיּוֹן שָׁאָדוֹן, אָוּן דָּעָר מַעֲנְטָשׁ שְׁעַדְגַּט אָוּן עַס קּוֹמֶט אַוְיָף חַיְינָר אַשְּׁאָדוֹן.....ט.
- ט. עַס זָאָל נִישְׁט זַיִן גַּרְינְג אֵין דִּינְיָע אַוְיָנוֹן קִיּוֹן שֻׁם חִידְשָׁ, אַפְּלָיו אַחֲרַיְינָר חִידְשָׁ.....ט.
- ט. דִּי גַּרְוִיסָּע מַעְלָה פֿוֹן פָּאַרְשָׁרְיִיבָּן אַלְעָס וּוָאָס מַעַן אֵיזְמַחְדָּש אֵין תּוֹרָה, אָוּן אַוְיָבְדָּע מַעֲנְטָשׁ טּוֹטָן נִישְׁט אַזְוִי, וּוּעְרָט עַר בָּאַשְׁטְרָאָפְט.....ט.
- ט. אַיְאָס מַעֲנְטָשׁ זָאָל זִיךְ אַפְּלָעַרְנָעַ פֿוֹן אַקְאַץ נִישְׁט אַרְיִינְצּוֹפָאָלָן אֵין דָּעָר, אַהֲנָט פֿוֹן שְׁלָאָגָג, וּוָאָס דָּאָס אֵיזְמַחְדָּש יָצַר הָרָע.....ט.
- ט. יְבָ. ער זָאָל זִיךְ אַפְּלָעַרְנָעַ פֿוֹנָעָס רָאָךְ (קָעְנְסָאָרָה) וּוָאָס גַּעַפְּנִיט זִיךְ אַוְיָפְן יִם. וּוּגְנָן דִּי שְׁלַעַכְתָּעַ מִידָּה פֿוֹן פָּאַרְבְּרָעַנְגָּעָן צִיְּת אַמְזִיסָּט, זָאָל ער זִיךְ אַפְּלָעַרְנָעַ פֿוֹן אַיְאָס וּוּרְמִיל.....יְבָ.
- יְגָ. דָּעָר אַוְיָבְרָעַשְׁטָעַר הָאָט אַרְיִינְגְּגָעָבָן אֵין יָעַדְנָע בָּלְעָל חִיא גּוֹטוּעָ מַדָּה, כְּדִי דָּעָר מַעֲנְטָשׁ זָאָל זִיךְ אַפְּלָעַרְנָעַ פֿוֹן אֵים אַיְסָר הַשְּׁכָל וּוּי צָו דִּינְיָעַ דָּעָם אַוְיָבְרָעַשְׁטָן.....יְגָ.
- יְדָ. פֿוֹן יָעַדְרָע בָּאַשְׁעַפְּנִישָׁ דָּאָרָךְ אַיְאָס מַעֲנְטָשׁ זִיךְ אַפְּלָעַרְנָעַ אַיְאָס וּוּגְנָן צָו דִּינְיָעַ יְדָ.
- יְאָ. דָּעָם אַוְיָבְרָעַשְׁטָן.....יְאָ.
- יְבָ. אָן עַנְטָפָר אַוְיָפְן דִּי טָעָנָה פֿוֹן רְשָׁע, וּוָאָס ער זָאָגְט אֹז ער קָעָן זִיךְ נִישְׁט שְׁטָאָרָקָן אַוְיָפְן יָצַר הָרָע.....יְבָ.
- יְבָ. אַיְאָס מַוְרָא/דִּינְגָּעָ מעָשָׁה.....יְבָ.
- יְגָ. זַעְדִּי דִּבְקָוֹת פֿוֹן חָוָר אֵין השִׁיִּית – וּוָאָס חָוָר אֵיזְמַחְדָּש גּוֹוָאָרָן אַוְיָפְן קִידְשָׁו הַשְּׁמָה.....יְגָ.
- יְחָ. דָּעָר מַעֲנְטָשׁ זָאָל זִיךְ לְעַרְנָעַ פֿוֹן אַלְיהָוָה הַנְּבָאָיָס אָקָס, אָוּן פֿוֹן דִּי קְרָאָעָן וּוָאָס הָאָבָן גַּעַבְרָעַגְטָן בְּרוּוִיט אָוּן פְּלִישָׁ פָּאָר אַלְיהָוָה, פֿוֹן דִּי בְּהַמוֹת וּוָאָס זְעַנְעָן אַלְיָיִן גַּעַקְוּמָן צָוָמָשָׁן, כְּדִי מַעַן זָאָל פֿוֹן זִיְיָ שְׁפִינְעָן וּוּאָל.....יְחָ.
- יְטָ. דָּעָר מַעֲנְטָשׁ זָאָל זִיךְ לְעַרְנָעַ הַיְלִיגְקִיטָן פֿוֹנָעָס עַוְרָן וּוָאָס הַיִּיסְטָט "חַסִּידָה"; פֿוֹן דִּי פָּאַרְשִׁידָעָן טּוֹבָן אָוּן הַיִּנְעָר.....יְטָ.

פרק שלשה ועשרים

אין דעם פרק ווערן ערקלערט 17 תנאים מקיים צו זיין
די מצוות אָוּן זַאָכָן וּוָאָס זְעַנְעָן מַעֲוָרָר דָעָם מַעֲנְטָשׁ
מַוְרָא צו הָאָבָן פֿוֹן דָעָם אַוְיָבְרָעַשְׁטָן (פֿוֹן בָּלְעָל הַרוֹקָחָה).

- א. 17 תנאים וּוָאָס אַיְאָס מַעֲנְטָשׁ דָּאָרָךְ זַיִן גּוֹוָאָרָנט אֵין יָעַד אַיְינְצִיגְעָ מַצְחָה
אייר מקיים צו זיין – פֿוֹן סְפָר חַרְדִּים.....גָ.

שבט

תוכן העניינים

מוסר לא

- ב. התעווררות ריין וואס וויאזע דעם מענטש וויאזוי ליב און מורה האבן
פֿאָרֶן אוּבְּרַשְׁטָן – פֿוֹן דעם בעל הרוקח .....
- ג. דיין יצר הרע זאל דיך נישט איבערראען אָז דו האסט נישט קיון כה
מקיים צו זיין אלע מצות ווי געהעריג .....
- ד. אויב אָמענטש עט אָז זיין הארץ גלוסת צו טוּחָן אָ גִּווֹיסָע מצוחה מעיר
ווי אנדערע מצות, זאל ער וויסן אָז צוליב דער דאָזיגער מצוחה איז ער
מגולגל געווארן אויף די וועלט .....
- ה. דער מענטש זאל לערנען וואס זיין הארץ גלוסת, סיי אין תנײַץ און סיי
אין משניות, וויל אויף דעם איז ער מגולגל געווארן .....
- ו. נאָך אָנוּ ענטפֿער צום רשות וואס זאגט אָז ער איז נישט בכת מקיים צו זיין
אלע מצות .....

פרק ארבעה ועשרים

אין דעם פרק ווערט ערקלערט פֿאָרְשִׁידְעָנָע תנאים און
גוטע פֿירונגנען, וויאזוי אָערליךע פרוי זאל זיך פֿירן.

- א. דער מענטש זאל אויסקלוביין און ערליךע פרוי וואס שטאָטס פֿוֹן אָ
משפחה פֿוֹן צדייקים און ערליךע אידן, וויל דורך איר איז דער מענטש
זוכה צו עולם הבא .....
- ב. צען תנאים פֿאָר און ערליךע אידישע פרוי, וויאזוי זי זאל זיין באַלבֿט אָז
די אוינן פֿוֹן אָיר מאָן .....
- ג. זאָכָן אָין וועלכֿע אָ פרוי דאָרכֿ זיין געווארנט בשעת זי טובליט זיך אָז
בשעת אָיר שוואָנגערשאָפט .....
- ד. אָ פרוי וואס האָט נישט קיון קינדער, זאל זיך נישט מייאש זיין פֿוֹן מְדַת
הרחים, נאָר זי זאל זיין זיכער אָז זי וועט געהאלפן ווערן מיט קינדער .....
- ה. עס איז נישט ריכטיג פֿאָר אָ מאָן אָדער אָ פרוי וואס האָבן נישט קיון
קינדער ל"יע, צו פֿאָרמערן מיט תעניתים און מיט תפֿילות אָז זי זאל
געהאלפן ווערן מיט קינדער .....
- ו. די מעלה פֿוֹן אָ קינדער לאָזע פרוי וואס זי גיט רשות צו אָיר מאָן חתונה צו
האָבן מיט אָן אָנדערע פרוי כדֵי צו געבוירן קינדער .....
- ז. אָ תפֿילה וואס עס זאל זאגן די פרוי וואס האָט זוכה געווען צו אָזוהן אָז
וי ברענטט אִים צו אָ ברית מילה .....
- ח. די פֿירונג פֿוֹן אָ אִידישע פרוי מיט אִיר קליגינעם זוחן – וויאזוי זי זאל
אִים דערציען .....

- ט. פרויען וואס זיצן צויאמען אוון רעדן נארישקייטן, דאך דעם מונה זיין
קען זיי.....
כא.....
- ג. פארשידענע וואָרענונגגען פֿאָר פֿרוּעַן וואָס גִּיעַן משמח זיין אַ חַתְּן אוֹן אַ
כלָה.....
כב.....
- יא. זאָקָן וואָס זעַנְעַן שֵׁיךְ פֿאָר אַידְיִישׁ הַיְבָאָםָס, אוֹן אַ תפִּילָה וואָס זַיִּן
זָאָלָן וְאָגָן וְעָנָן זַיִּינָן צָום הַוַּיְזָן אַ פֿרוּיַּן וואָס גִּיטַּעֲנוּן אַ קִינְד.....
כב.....
- יב. תפִּילָות פֿאָר אַ פֿרוּיַּן וְעָנָן עַס וּוּרְעַט בְּיַיְאָר גַּעֲבוּרָן אַ קִינְד.....
כד.....
- יג. דער מאָן אוֹן דַּיְ פֿרוּיַּן זָאָלָן זַיִּין מִיטַּ אַיִּין הָאָרֶץ, וּכְוּי.....
כה.....

פרק חמישה ועשרים

אין דעם פרק ווערט ערקלערט מוסר רייד פֿאָר דעם
עוֹשָׂר, אוֹן דער וועג פֿאָר דעם מענטש וואָס האָט נישט
ווער עַס זָאָל אִים פֿירַן אוֹיפַּךְ דעם גוֹטָן אוֹן גְּלִיכִין וועג.

- א. די שאָנד פֿוֹן דעם רִיכִין מאָן וואָס אַיז נישט קלֹג אַבעָר עַר האָלֶט זַיִּן
גרוּיס אוֹן עַר ווּיל זַיִּךְ שְׁטָאָרְקָן אוֹיפַּךְ דעם קלֹגַן מענטש.....
ג.....
- ב. די נָאָרִישְׁקִיטַּן פֿוֹן דעם מענטש וואָס האָט אַלְעַז זַיִּינָן באַדְרָפָעָנִישָׁן, אוֹן
לאָזֶט זַיִּךְ אַרְוִיס אַיְן וועג צַו פֿאָרְמָעָרָן זַיִּין פֿאָרְמָעָגָן אוֹן זַיִּךְ גְּרוּיס
הַאלָּטָן קָעָגָן זַיִּין חַבָּר.....
ו.....
- ג. אַ מענטש זָאָל זַיִּךְ אַפְּלָעָרְנָעָן אַ מּוֹסְרָ פֿוֹן די פֿיְנָגָעָר פֿוֹן זַיִּין האָנָט, אוֹן פֿוֹן
די נְקוּדוֹת אַיְן דער תורה, זַיִּךְ נִשְׁטָּ גְּרוּיסְצָהָהָאָלֶטָן אוֹיפַּךְ זַיִּין חַבָּר.....
ו.....
- ד. אַ מענטש זָאָל זַיִּךְ אַפְּלָעְרָנָעָן פֿוֹן דעם רְשָׁעָאַלְיָן וְוַיְאַזְוִי צַו פֿאָרְמִיאָוָסִין
דָּאָס שְׁלָעָכְטָע, ווּיל נָאָךְ דעם וְוַיְיַדְרָעָ רְשָׁעָזִינְדִּיגְטָהָאָט עַר חַרְתָּה אוֹן
וּוְיל נָאָךְ אַזְזִינָן קִינְדָעָר זָאָלָן זַיִּין צְדִיקִים.....
ז.....
- ה. אַ מענטש זָאָל זַיִּעַן די שאָנד פֿוֹן דעם רְשָׁעָמָשִׁים, אוֹן די שאָנד פֿוֹן די
מְעֻשִׁים פֿוֹן די בהָמוֹת אוֹן פֿיְגָל, אוֹן עַר זָאָל טוֹעָן דָּאָס פֿאָרְקָעָרְטָע.....
ח.....
- ו. אַ וועג פֿאָר דעם מענטש צַו ווּיסָן אוֹיפַּךְ אַ זָּאָק וואָס עַר טוֹטָא אוֹיבָעָס אַיז
אַ מְצָוָה אַדְרָעָ נִשְׁטָּ.....
י.....
- ז. דער סָדָר פֿוֹן גּוֹן עדָן אוֹן זַיִּין פֿירַונָּג.....
ו.....
- ח. דָּאָס אַיְבָּגָעָ לְעָבָן קָעָן אַ מענטש בְּאַקְוּמָעָן נָאָר דָּרְךְ דעם וואָס עַר
מְאָטָעָרְטָע זַיִּךְ אוֹיפַּךְ דַּי וּוּלְטָ, פֿוֹנְקָטָ אַזְוִי וְוַיְיַדְרָעָ שְׁלָאָךְ וואָס אַיז אַטְיָיל
פֿוֹן טוֹיטָאָט עַר מְאָכָטָ לְעָבָן דעם מענטש, אוֹן פֿוֹנְקָטָ אַזְוִי וְוַיְיַדְרָעָ
וּוְיל ווערט אַיְינְגָעְזִוִּיטָאָט אַיְן דער ערְד.....
יג.....
- ט. די מענטשָׁן וואָס זעַנְעַן זַיִּיךְ מְסָגָּפָ אַזְוִי דַּיְרָעָ וּוּלְטָ, מְאָכָן דָּרְגָּרִיכְטָ דָאָס
לְעָבָן אוֹיפַּךְ דַּיְרָעָ וּוּלְטָ פֿאָר זַיִּירָעָ קִינְדָעָר נָאָךְ זַיִּין, אוֹן אַ מעָשָׁה דָעָרְוִיָּה.....
יג.....

פרק ששה ועשרים

אין דעם פרק ווערט ערקלערט ווערן די עניינים פון גיהנס
און גּוּ-עָדָן פֿוּן אַוְיבָּן אֹוְן אָוְנטָן, אַוְיךָ דָּעָר עֲנֵין פֿוּן נָהָר
דִּינָּוֶר.

- א. די ענין פון גיהנס און נהר-דינור – פון ספר אבקת רוכל ..... ג
- ב. דער ענין פון גיהנס, עס איז דאָוָאָס דָּאָרְפָּן נָאָר אָפְּגָעָשׂוּנְקָט וּוּרָן, אֹוְן
אַזְעָלְכָעָ וּוּאָס דָּאָרְפָּן אַוְיךָ גּוּכְּשָׁרִיט וּוּרָן, אֹוְן אַזְעָלְכָעָ וּוּאָס דָּאָרְפָּן
אוּסְגּוּגְלִילָהָט וּוּרָן, אַוְיךָ אַיז דָּאָוָאָס האָבָן נִישְׁטָ קִיּוֹן תָּקָנָה אַזְוִי וּוּי
ערְדָּעָנָעָ כְּלִילָם. – פֿוּן ספר נשמת חיים 7
- ג. די שטראָפָּן פֿוּנָעָם גּוּפָּמִיט די נְשָׁמָה אַין גיהנס ..... ה
- ד. וּוּאָס אַיז דָּעָר אָוְנטָעָרְשָׁטָעָר גיהנס 1
- ה. אַטְיִיל פֿוּן די לעבעדייגע מענטשׂוּן וּוּאָס האָבָן גּוּזָעָן די טִיר פֿוּן גיהנס וּוּאָס
אַיז אַין אַיְוִיטָעָר מְדָבָר אֹוְן די טִיר פֿוּן גיהנס וּוּאָס אַיז אַין יִסְׂכָּוּ? .....
- ו. די גיהנס פֿוּן אַוְיבָּן אַיז דָּעָר נהר-דִּינָּוֶר, אֹוְן אַוְיךָ די בּוּשָׁה אֹוְן צָעָר וּוּאָס
ערְהָאָט פֿוּן דָּעָם וּוּאָס דָּעָר חָבָר אַיז הָעָכָר פֿוּן אִים. .....
- ח. עס אַיז דָּאָ גּוּ-עָדָן אַוְיךָ דָּאָוִיףָ דָּעָר עָרָד, אֹוְן דָּאָס האָט רְבָה בר אַבָּוָה
גּוּזָעָן וּוּעָן אַלְיהָוָה האָט אִים אַרְוּמְגָעְפִּירְט אֹוְן רִי יְהֻשָּׁעָ בָּן לְיִי וּוּעָן דָּעָר
מְלָאָךְ-הָמוֹת האָט אִים גּוּפִירְט. – דָּעָר עֲנֵין פֿוּן עַסְׂן אֹוְן טְרִינְקָעָן אַין גּוּ
עַדְן, זְעַנְעָן רְוחָנִיוֹתִידִיגָּעָ תעָנוֹגִים. .... ח
- ט. דָּעָר עֲנֵין פֿוּן אַוְיבָּרְשָׁטָוּן גּוּ-עָדָן .....
- י. מסכת גיהנס פֿוּן בָּעֵל רַאשִׁית-חַכְמָה .....
- יא. עס אַיז דָּאָ זִיבָּן מִינִי גיהנס, יְהֻדָּעָ גיהנס האָט זִיבָּן מְדוּרִים וּכְוּ' .....
- יא'. אַמעְנְטָשָׂ האָט אַבְּחִירָה צָוִיָּן אַיְצָדִיק, וּוּיְלָל מְעַן האָט נִישְׁטָ גּוֹזָר גּוּוּעָן
אוּיףָ אִים אַז עַר זָאָל זִיְּן אַיְצָדִיק אַדָּעָר אַרְשָׁעָ .....

פרק שבעה ועשרים

אין דעם פרק ווערט ערקלערט די סיבות וּוּאָס זְעַנְעָן
גורָם אלָעָ עֲבִירָות אֹוְן פָּאַרְמִיְּדָן פֿוּן אַמעְנְטָשָׂ די וּוּגָן
פֿוּן תְּשׁוּבָה; דָּעָר עֲנֵין פֿוּן "שָׁוּבוּ בְּנֵים חֹצֶן מַחְרָחָר"; אַיְצָדִיק
מִסְרָת מְדוּדָה וּוּאָס אַמעְנְטָשָׂ זָאָל זָאָגָן אַיְידָעָ עַר
שְׁטָאָרְבָּט.

- א. דְּרִיְיִ סִבּוֹת פָּאָר יְהֻדָּעָ זִינְדָּ, וּוּאָס עַס האָט גּוּשָׂרְבִּין דָּעָר מְחַבְּרָ פֿוּן סְפָּר
"עוֹלָלוֹת אַפְּרִים". .....
- ג.....

לד שבט תוכן העניינים מוסר

- ב. פיר סיבות וואס טווען פארמיידן פון דעם מענטש די וועגן פון תשובה – אוניך פון דעם בעל מחבר פון ספר "עלולות אפרים" .....
- ג. נאך 6 סיבות וואס טווען אפשווארן דעם מענטש פון טווחן תשובה, אוון יעדעס איינגע פון די 6 סיבות האט אן אפזענדונג אויף איר זויט.....
- ד. פון ספר "אבן בוחן" – ער הוייבט אויף זיין משל אויף די מענטשן וואס האבן איבערגעלאָזט דעם אובייררטען .....
- ה. דיין יציר הרע זאל דיך נישט איבערערען או אובייך דו וועסט זיך שטאַרְקָן ט ציגל וואס זיין בויעדים האט קליענע העלצעער, אוון אָ טעם דערויף.....
- ו. ער זאל לערנען צוישן מענטשן וואס זענען אָרים און האלטן זיך נידעריג.....
- ז. דער מענטש זאל אָפהיטן זיין אָויגן ווען ער גייט אויף די גאס.....
- ח. אָ מענטש זאל זיך נישט מייאש זיין פון תשובה .....
- ט. אָ וועג ווי אָזוי דער מענטש זאל זיך קענען שטאַרְקָן אויף די שטערונגען פון דעם יציר הרע צו טווחן אָ מצוה.....
- יב. אָ סאָך בײַשפֿילָן מעורר צו זיין דעם מענטש צו גיינ מיט זריזות אָין שוהל ארין .....
- יב'. דער וואס פֿאָסט דריי טאג און דריי נאָכט – אָיז דער אוביירשטער מוחל זיין עבירות .....
- יג. יעדער תענית וואס אָ מענטש פֿאָסט, דארף זיין אָזוי ווי אָ קרבּן, מיט ווֹדי אָון אָרײַנְצּוֹרְאָכּוֹן פֿאָרוֹאָס ער פֿאָסט.....
- טו. וואס אָ מענטש זאל טווחן אובייך ער אָיז נישט בכוח צו פֿאָסט .....
- טו. באָלד ווען אָ מענטש זיינדיגט זאל ער תשובה טווחן .....
- טו. אָ מענטש זאל זיך נישט פֿאָרְלָאָזּן אויף דעם אָיז ער וועט תשובה טווחן אויף די עטלער, פֿאָרְן שטאַרְבּן, ווֹיל דעמאָלֶט טוט דער יציר הרע שטאַרְקָן איבערערען דעם מענטש אָז ער זאל ח'יו לייקענען אָין זיין באָשעפּער, אָון אָזוי וועט ער געראָטעוועט ווֹערַן, אָון דער מענטש וואס הערט זיך צו צו דעם יציר הרע זיין גאנַץ לעבן, וועט אויך דעמאָלֶט זיך צוּהערן צו זיין זיין ריד אָון ער וועט זיך לאָזּן איבערערען פון אִיס – אָ שראָעְקִילְיכָעַ מעשה וועגן דעם .....
- טו. אָ מענטש זאל מושר מודעה זיין בי זיין לעבן, אָז אובייך ער וועט פֿאָר זיין פֿטירָה מודה זיין צו די ריד פון דעם שטן, זאלן אלע זיין ריד זיין בטול ומבוטל, אָן קיון שום קראָאָפּט .....
- טו. אָ מודעה וואס אָ מענטש זאל זאגן וועגן הוצאת זרע לבטלה, רחמנאָ ליצל .....

שבט

תוכן העניינים

מוסר

לה

- יט. די מזוקים וואס וווערן באשאפען פון זרע לבטלה חייו, באגלייטן דעם מענטש נאך זיין טויט, אונז און עזה ווי איזוי דער מענטש קען זיך
ראטאעווען פון זיין.....^{כו}
- כ. מען דארף אקטונג געבן וווען דער מענטש שטארבט, איז קיון איין גליד פון
זיין קערפער זאל נישט בליבין אינדרויסן פון זיין בעט.....^{כז}
- כא. מענטש דארף זיך רײַיניגן אויף דער וועלט, כד זיין נשמה זאל נישט
פארשטוויסן וווערן אויף יאנע וועלט.....^{כט}
- כב. אַ תפילה צו זאגן פאָר אַ מענטש וואָס האָט געזען קרי רחמנאָ ליצלן.....^{כח}

פרק שמונה ועשרים

איין דעם פרק וווערן געברענgett פֿאַרשֿידענע מוסר רייד
אויף אַ מליכֿה' זיגן אופן פון דעם ספר "התפוח"

- א. מוסר-רייד אויף אַ מליכֿה' זיגן וועג, וואָס שטייען גשריבן איין ספר
"התפוח".....^ג
- ב. צוויי טעמי פֿאַרוֹאָס עס אויז דאַ אַ מענטש וואָס פֿילט אַ באָזונדערס
גוטן טעם איין אַ ספר וואָס ער לערטנט, אונז אַן אַנדערער מענטש פֿילט
ニישט דעם זעלבן געשמאָק איין יאנעם ספר.....^{יא}

פרק תשעה ועשרים

איון דעם פרק וווערן געברענgett נאך מוסר רייד, אונז
מאמרים פון דעם ספר התפוח.

- א. נאך מוסר-רייד אויף אַ מליכֿה' זיגן וועג, אויך פון ספר "התפוח".....^ג
- ב. אַ ואָרעונג צו דעם מענטש, אַרוּיסֿצֿוּנֿעֿמֿעֿן זיין נשמה פון די ליימ אונז
בלאָטע פון די עבירות.....^ז
- ג. שטארקע שטראָף-רייד ווי איזוי דער מענטש קען אַונְטֿעְרֿטֿעְנֿיגֿן זיין יִצְרֶה
הרע.....^ח
- ד. די שאָנד פון די מידֿה פון קנאָה, אונז פֿאַרשֿידענע וועגן ווי איזוי אַ מענטש
קען זיך שטארקע אויף די דָאַזְיַגְעַ שְׁעַנְדְּלִיכְעַ מְדָה.....^י
- ה. די קלוגע רייד פון די חכמיים אונז זיירע עצות.....^{יא}

פרק שלישי

אין דעם פרק וווערט ערקלערט, די פליקט וואס ליגט
אויף דעם מענטש מקיים צו זיין אלע מצוות, און אויך
די מעלה פון גAMILות CHSIDIM.

- א.** און עצה פון דעם שליליה הקדוש, ווי איזו יעדער איד קען מקיים זיין אלע
תרייניג מצוות, עס זענען דאך דאך מצוות וואס זענען נישט שייך צו יעדן
איינעם.....
ב. נאך וווענו ווי איזו יעדער איד קען מקיים אלע תרייניג מצוות.....
ג. כדי דער מענטש זאָל זיך איילן צו טוּהן מצוות, זאָל ער זיך פֿאַרשטעלן
פֿאַר זיינע אוינגן, אֶז מיט דעם וואס ער איזו מקיים די מצוות איז ער,
כביבול, אַ שותּן מיטן אויבערשטן. – אַ משְׁלֵ אַוְיכְּ דעם.....
ד. דער קיומ פון אלע מצוות ווונדעט זיך און דעם קיומ פון מצוות מלחה, און
אֶז דער מענטש זאָל ח'יו נישט פוגם זיין איז זיין הייליגן ברית.....
ה. די מעלה פון צדקה און גAMILות CHSIDIM.....

פרק אחד ושלשים

אין דעם פרק וווערט ערקלערט אַסאָך זאָכוּן וואס העלפן
אלס אַ שמירה און אֶז די תפֿילות זאָלן אַנגענוּמען
ווערטן. אויך וווערט אַרוּמוּגערעדט דער ענין פון גײַן
דאֹוועגען אין שוחל.

- א.** דער סדר פון אַ מענטשניס אַרוּיסגִּין אַין וועג – תפֿילות אַין צדקה וואס
ער זאָל געבן.....
ב. די דינים פון באָגְלִיטָן אַ מענטש וואס גײַט אַרוּיס אַין וועג.....
ג. דער סדר פון תפֿילת הדרך.....
ד. טאג וווען עס אַיז גוט פֿאָר אַ מענטש צו פֿאָרָן אַין וועג, אַדער זיך
אַריבערצוציען פון אַיז הוּא אַין אַנדער הוּא.....
ה. פֿסּוּקִים אַין פֿיוּטִים וואס אַ מענטש דָּאָרָף זָאָגָן וווען ער שטייט אויך
אַינְדַעְרַפְּרִי פון זיין שלאָף.....
ו. די מעלה פון זָאָגָן דאָס קָאָפְּיטָל "לְמַנְצָחָה בְּגִינּוֹתָה" מיט די צורה פון אַ
מנורה.....
ז. וווען דער קלְיִינְעָר אַינְגָּל וווערט בר מצוה, זאָל דער פֿאָטָעָר מאָכְן פֿאָר אַים
אַטְלִיתָתָן.....
ח. דער סדר פון אַ מענטשניס אַרוּיסגִּין פון די טוּר פון זָיִן הוּא צו די שוחל.....

- ט. בשעת ער דאָווענט זאל דער מענטש קוקן אויף די צורה פון דעם שם ..... ח
- ג. סגולות ווי איזוי מבטל צו זיין שלעכטע ממחשובות וואָס קומען צום מענטש
בשעת ער דאָווענט ..... ח
- יא. דער סדר פון זאגן "וְהוּא רְחוֹם" און "אֶל אָרְךָ אֲפִים" מאַנטיג און
דאָנערשטייג ..... ט
- יב. פסוקים וואָס מען זאגט בשעת מען עפֿענט דעם אַרְון הַקּוֹדֵש און מען
נעמט אַרְוִיס דִּסְפָּרְתּוֹרָה ..... י
- יג. אַ תְּפִילָה אַוְיףּ פְּרָנְסָה, פָּאָרְן עָסָן ..... י
- יד. די דינִים פון מִים אַחֲרוֹנוֹים ..... יב
- טו. וואָס עס זאל טוּהָן דער מענטש וואָס האָט נישט קיינּוּ צוּ לעָרְנָעָן
בשעת די סְעֻדָּה ..... יב
- טז. אַ סְגָּולָה פָּאָרָה אַז ער זאל נישט גַּעֲשָׁדִיגָּט וּוּרָן, און אַ סְגָּולָה אַז
די קִינְדָּעָר זָאָלְן חַיּוּ נישט שְׂטָאָרְבָּן ..... יג
- יגז. דער וואָס ווּיל ווִיסְט דעם פרִיזְיָה פון די תְּבוֹאָה ..... יג
- יח. אלעָס אַז גַּעוּנָן אַנְטְּפָלָעָקט צוּ מְשָׁה, אַבָּעָר קיינּוּ שׁוּם חַכְמָה האָט נישט די
דָּעָרְלִיבְּנָישׁ צוּ אַנְטְּפָלָעָקָן אַ חַלְקָה פון דער תורה וואָס גַּעֲהָרָט נישט צוּ
איַס. ..... יג

פרק שניים ושלשים

אין דעם פרק ווּרָן עַרְקָלָעָרט די בְּרִכּוֹת אָוֹן גּוֹטָע זָאָכָן
וְאָס קומען אויף דעם מענטש ווּרָן ער טוֹט די מצוֹות
פּוֹן דעם אוּבְּרָשְׁטָן, ווי אוּיךְ די שְׂטָרָאָף אָוֹן קְלָלוֹת
חַיּוּ ווּרָן ער אַז עַבְּרָ אוּיףּ די מצוֹות פּוֹן דעם
אוּבְּרָשְׁטָן.

- א. דער גְּרוּיסְעָוּ שְׁכָר וְאָס אַיזְוּן וּוּלְעָן באַקּוּמוּנָן פָּאָר הַיְּתָן די מצוֹות,
אוּסְגָּעְטִיטְשָׁט לְוִיט די בְּרִכּוֹת אַין פְּרָשָׁת בְּחֻקּוֹתִי. ..... ג
- ב. נָאָךְ בָּאַלְיוֹנוֹגָן אָוֹן מְעֻלָּות פָּאָרָן מענטש, וואָס ווּרָן אוּסְגָּעְטִיטְשָׁט לְוִיט
די בְּרִכּוֹת אַין פְּרָשָׁת כִּי תְּבָוָא. ..... י
- ג. עַס זָעָנָעָן דָּאַ מענטשׁוּ וְאָס ווּרָן נְתַפְּעָל פּוֹן דעם גּוֹטָן שְׁכָר וְאָס מען
באַקּוּמוּט פָּאָר מְקִיְּסָ זִיּוּן די מצוֹות, אָוֹן עַס זָעָנָעָן דָּאַ מענטשׁוּ וְאָס ווּרָן
נְתַפְּעָל אָוֹן דָּעָרְשָׁעָקָן זִיךְ פּוֹן די שְׂטָרָאָפָּן וְאָס מען באַקּוּמוּט פָּאָר נִישְׁטָן
מְקִיְּסָ זִיּוּן די מצוֹות, אָוֹן עַס זָעָנָעָן דָּאַ מענטשׁוּ וְאָס עַס אַרְטָ זִיךְ נִישְׁטָן,
אָוֹן וּוּגָן זִיךְ זָאָגָט דער פְּסָוק "וַיַּצְאֻ וְרָאֻ בְּפְגָרִי הָאָנָשִׁים" וּגוּ. ..... ח
- ד. די תוכחה פּוֹן פְּרָשָׁת בְּחֻקּוֹתִי אָוֹן פּוֹן פְּרָשָׁת כִּי תְּבָוָא ..... ט

לה שבט תוכן העניינים מוסר

- ה. דער מענטש זאל רעדן צו זיין יצר הרע איז ער זאל אים נישט מאכן זינדיגן, נאָר ער זאל מיט אים מיטאָרבעטען צו עבדות השם, און דער מענטש זאל מאכן מיט דעם יצר הרע אַ שטר אויף דעם.....ג'.....ב'
- ג. די תוכחה וואָס שטייט גשריבן איז דער תורה, אויב אַ מענטש נעמט אַיר נישט אָן ביים לעבן, וועט ער נאָז זיין טויט ליאָידן דאָפלט דערפּון ח'ו'. ....יא'
- ב'. די שמחה פּון אלע באַשעפּענישׂן ווען אַ אַיד באָנוֹצְט זיך מיט זיַּי מקיימִים צו זיין די מצוות פּון דעם אויבערשטן, און זיי בענטשן דעם מענטש צוליב דעם. ....יב'

פרק שלשה ושלשים

אין דעם פרק ווערט ערקלערט, דער פֿגֶם וואָס דער מענטש איז גורם אין די אויבערשטן און אונטערשטן וועלטן אויב ער זינדיגט ח'יו', און ווייפּיל פריד עס דערגריריכט צו זיין אַויב ער איז מקיימִים די מצוות פּון דעם אויבערשטן.

- א. דער מענטש זאל טראכטן וועגן דעם פֿגֶם אין די אויבערשטן און אונטערשטן וועלטן, וואָס ער איז גורם מיט זיין זינד, און אַז דורך דעם ווערט בטל די עבדה פּון קדושי עליון אוּוּ שרפּי מעלה, און אוּיך טוט ער פֿאַרמיידן אלעס גוטס פּון די גאנצע בריהה.....ג'
- ב. שטעל פֿאַר דינגע אוּגן די ליבשאָפט פּון דעם אויבערשטן צו די אָידן, און דעם ענין פּון די דגלים וואָס די שבטים האָבן געהאט אַין מדבר. ....ו'

פרק ארבעה ושלשים

אין דעם פרק ווערט געבענט מוסר ריד פֿאַר די חזנים, שליחי ציבור, און די חיובים וואָס ליגן אויף זיַּי.

- א. די מעלה פּון די חזנים וואָס האָבן איז זינען צו דאָוועגען פֿאַר דעם אויבערשטן, און אַ ספּעַצְיַעַלְעַת פֿאַילה פֿאַר די חזנים. ....ג'
- ב. די מעלה פּון אַ חזן איז נישט בלוייז דער יהוס פּון זיין משפחה....ד'
- ג. די שאנד פּון די חזנים וואָס פֿאַרקיַעַן זײַעַר דאָוועגען צוליב די מענטשנו וואָס איילן זיך, אַבר ער זיין זענען מאָרכִיך מיט זינגען ביַי ווערטער וואָו מען טאָר נישט זינגען.....ה'
- ד. דער סדר ווי אַזוי דער חזן בִּיגְט אַין זיין קָאָפּ ווען די כהנים זאגן ברכת כהנים.....ה'

- ה. א סאך מעלהו און גוטע מידות וואס א חון דארף האבן, און דער גרויסער איסור און שטראָפּ פֿאַר דעם חון וואס האט נישט די דאָזיגע מעלהות.....ו.
- ו. די שאנד פֿון די חזנים וואס חנפֿיענען זיך צו די רײַיכָע מענטשן, און פֿאָרְשָׁעָנְעָן די אָרְעָמְעָלִיטּ.....ז.
- ז. דער חזן זאל נישט מאָריך זיין מיט זינגען די ייגונים, בייז עס ווערט פֿאָרְמִיאָוּסִיטּ פֿאַר די מתפללים זיינער זיצן אַין די שוחל און זיַּיַּעַ דער צִיִּילָן אַיְיָנָעָר צום אַנדָעָר זיַּעָרָעָר חֲלוּמוֹת אָוָן אַנדָעָר נֶאָרְשִׁקְיָיטּ.....ח.
- ח. דער חזן זאל טוחן זיין חזנות לשם שמים, נישט אַזּוּי ווי אַפְּאַךְ צו האָבּן פרנסה פֿון אַיר.....ט.
- ט. אַיְדָעָר דער חזן גַּיְיִיטּ-צּוּ צום עַמּוֹד, זאל ער מַתְפֵּלֶל זיין אָז עַר זאל נישט געשטרויכְּלָטּ ווערָן, אָוָן אָז ער זאל האָבּן חָנוּן די אַוְיָגָן פֿון דעם צִיבּוּר.....י.
- י. ווען מען לַיְעַנְתּ אַין דער תורה, זאל דער בעל קְוֹרָא נִשְׁתְּ אַין זַיְנָעָן האָבּן אַז די צַוְּהָרָעָר זאל זעַן זוּן ווי ער אַיְזָה בְּקִי אַין די טָעָמִי הַמִּקְרָאָה, וּכְוּי.....יא.
- יא. אוּבָּעָס אַיְזָה דָּאָ אַחֲלָה חַיּוּ, זאל דער חזן מַתְפֵּלֶל זיין פֿאַר אַרְאִים.....יא.
- יא. דער מענטש זאל זיך נִשְׁתְּ פְּרִיעָרָן מִיטּ דָעָר בָּאַלְיוֹנוֹגּ וְואָס ער באַקּוֹםְטּ באַצְּאָלָטּ פֿאַר זיין חזנות, אָוָן דער מענטש זאל נישט גַּיְן באַזּוֹן נָאָר די רַיְיכָעָמְעָנְעָן אָוָן נִשְׁתְּ די אָרְעָמְעָלִיטּ.....יא.
- יא. ווי אַזּוּי עָס זַעַט אַוְיָס אַן עַרְלִיכְעָרָר שְׁלִיחָ צִיבּוּר - פֿון טּוֹר אַוְרָחָ חַיִּים.....יב.
- יב. אַ מעשה מִיטּ אַ מענטש וְואָס האָטּ גַּעֲמָאָכְטּ תְּנוּעוֹת מִיטּ זַיְנָעָן האָנָטּ בַּיִּים דָאַוּעָנְעָן, אָוָן אַ רבָּהָטּ אַים אַפְּגָעָרָעָטּ פֿון טּוֹחָן אַזּוּי, אָוָן מען האָטּ דָעָס ربָּ דָעָרָאָךְ שְׂטָאָרָקּ דָעָרָאָרָקּ אַין חָלוּם צָוְלָבּ דָעָם.....יג.
- יג. די מעלה פֿון אַ חזן וְואָס אַיְזָה גַּעֲוָאָרָן אַלְטּ, אָוָן זַאְגָּטּ אַלְיָין, אַז דָעָר צִיבּוּר זאל באַשְׁטִימָעָן אַ נִיְיעָסָמָעָן אַזּוּפּ זַיְנָעָן אַזּוּפּ זַיְנָעָן אַרְטּ.....יד.
- יד. אַ תפִּילָה וְואָס דָעָר חזן זאל בעטָן אָז זַיְנָעָן תְּפִילָות זאלָן אַנְגָּעָנוּמָעָן ווערָן... יַד.
- יד. אַ תפִּילָה וְואָס דָעָר חזן זאל זַאְגָּן ווען מען באַשְׁטִימָטּ אַים אַלְסּ שְׁלִיחָ צִיבּוּר.....יז.
- יז. בַּיִּם דָאַוּעָנְעָן זאל דָעָר חזן אַין זַיְנָעָן האָבּן, סִיאָל פֿאָרְגָּעָבּ ווערָן די זַיְנָדּ פֿון זַיְנָעָן צַוְּהָרָעָר, אָוָן מְשֻׁפּּעָ צּוּ זַיְנָעָן אַזּוּפּ זַיְנָעָן אַרְטּ.....יז.
- יז. אַזּוּי ווי דָעָר כְּהָן וְואָס אַיְזָה מְקַרְבָּ קְרָבָנוֹת.....יז.

פרק חמישה ושלשים

אין דעם פרק וווערט ערקלערט דער סוד פון דעם קליעיד
וואס וווערט געמאכט פאר אָ מענטש פון די מצוות וואס
ער איז מקיים, אונ פון זייןע טאג.

- א. די גרויסע פרייד וואס די נשמה האט ווען זי גיט אראיס פון דער וועלט
און זי טרעפט אָ קליעיד פון תורה אונ מצוות זיך אַנטוקליידן דערמייט .....
- ב. דער סוד פון דעם קליעיד וואס די נשמה באקלידעט זיך, פון דעם ספר
מקרא קודש.....
- ג. דער סוד פון דעם קליעיד – לוייטן ספר "מאירת עיניים" .....
- ד. דורך דעם קליעיד קענען די NAMES מהתפלל זיין אויף די לעבעDIGע מענטשן,
און אָ ראיי דערויף פון אללי הנביא אונ די היליגע אבות. ....
- ה. דאס קליעיד פון דעם מענטש וווערט געמאכט פון די טאג ווען ער איז
מקיים תורה אונ מצוות .....
- ו. וויפיל לבושים האט די נשמה, צוויי אָדער דריי? .....
- ז. רמזים אין די פסוקים אונ אין די מאמרי חז"ל וועגן די לבושים וואס
ווערן באשא芬 פון זי מצוות וואס דער מענטש איז מקיים .....
- ח. רמזים אין די פסוקים וועגן דעם לבוש וואס וווערט באשא芬 פון די טאג
פון אָ מענטש .....
- ט. די גרויסע מעלה פון שרייבן חידושים תורה, אונ אָפִיל אַ קלײַן אַינגל זאל
שריבבן זייןע חידושים אונ תורה .....

פרק ששה ושלשים

אין דעם פרק וווערט ערקלערט אָ סאָך ווּאָרְעָנוּנְגָּעָן פאר
דעם שוחט, אונ די מעלה פון אָ שוחט וואס איז אָ ירא
שמיים אונ קערט זיך אָפִיל פון טוון שלעכטס.

- א. די כוחות הטומאה אונ די חייצונים באמען זיך מיט זייןער גאנצן כח צו
שטרויכלען דעם צדיק מיט אונ עבירה, כד זיין זאלן קענען דערט
אַרְיִינְקוּמָעָן אונ זיך קענען אַנְכָּאָפָן אַין אֵיט .....
- ב. דער גרויסער איסור צו עסן פלייש אָפִיל פאר עמעצן וואס האט געלערנט
מקרא אונ משנה, אויסער פאר אָ צדיק גמור, אונ אויך דער צדיק דארף
זיין שטארק געהיתן אין דעם .....
- ג. התעוורויות רייד פאר דעם שוחט אוּ ער זאל זיין אָ צדיק אונ מתקן זיין די
זעל פון די בהמה .....
- ה. אָ תפילה פאר דעם שוחט .....

שבט

תוכן העניינים

מוסר

מא

- ה. די כוונה פון עסן, מתקון צו זיין דאס נפש וואס געפינט זיך אינעם מאכל,
- פון אריז"ל און של"ה הקדוש.....
ח
- ו. דער שוחט דארף זיין געווארנט וועגן בודק זיין דעם מעסער מיט וועלכע
ער שעכט.....
ח
- ז. אָפַעֲנֵי תּוֹכָחָה צוֹ דִי שׁוֹחְטִים וּוּלְכָעַ נָעֲמָעַ עַס אָנוֹ גְּלִיכְגִּילִיטִיג אָנוֹ קָוָקוֹן
ט נִשְׁתָּאַבְּרָן דַעַם מְעֻסָּעַ וּוּי גַּעַהְעָרִיג.....
ט
- ט. דער וועלכער שעכט מיט אָ מעסער אָ פָגָום (נִישְׁתָּהָוְנְדָעָרֶט פְּרָאַצְעָנֶט
גָּלְאָטָה), אָיז זַיִן שְׁטוֹרָאָפָּע ער זָאָל שְׁטָאָרָבָן אַין אָ מגִיפָּה, אָנוֹ אוּבָּעָר אַיז
ニִשְׁתָּאַבְּרָן אַין אָ מגִיפָּה וּוּרְעָט זַיִן נָשָׁמָה מְגֹולָגָל ער זָאָל שְׁטָאָרָבָן
אָין אָ מגִיפָּה.....
ט
- ט. דער וועלכער שעכט מיט אָ מעסער אָ פָגָום, וּוּרְעָט זַיִן נָשָׁמָה מְגֹולָגָל אַין
אָ הוֹונְט.....
ו.
- ו. דער עַנִּין פָּוּן סִירְכּוֹת אַין דִי לְוָגָג.....
ו
- ו. י. דער שוחט זָאָל זַיִן גַּעַוְאָרְנָט צוֹ מָאָכוֹן אָ בְּרָכָה פָּאָרֶן שְׁחָטָן אַין אָ
רִיְּנָעָם אָרט.....
ו
- ו. י.ב. דער שוחט זָאָל זַיִן אָ יְרָא שָׂמִים, אָנוֹ ער זָאָל טְרָאָכָטָן אָין זַיִן הָאָרֶץ
מַתְקָוָן צוֹ זַיִן דִי נָשָׁמָה וּוּאָס אָיז מְגֹולָגָל אַין דִי בָּהָמָה.....
ו. י.א
- ו. י.ג. אָ טָעַם פָּאָרוֹוָאָס יַעֲקֹבְהָאָט גַּעַשְׁקָט צוֹ עַשְׁׂוֹ נָאָר פָּוּן דִי בָּהָמָות וּוּאָס
זָעַנְעָן גַּעַקְוּמָעָן אָין זַיִן הָאָנָט, אָנוֹ ער הָאָט נִשְׁתָּאַבְּרָן גַּעַצְוֹוָאָנוֹגָגָעָן דִי בָּהָמָות
צַוְּגַיְּנָן צוֹ עַשְׁׂוֹ.....
ו. י.א
- ו. י.ד. דער עַנִּין פָּוּן דַעַם גּוֹרָל אַוְיָף דִי צְוּוֵי צִינָן אַין יוֹם כִּיפּוֹר.....
ו. י.ב
- ו. י.ט. אָ טָעַם פָּאָרוֹוָאָס דער אָקסָפָוּן אַלְיהָוָה הָאָט אַרְיִינְגְּשָׁעַטְעָקָט זַיִינָעַ פִּיס אַין
דִי עַרְד אָנוֹ הָאָט נִשְׁתָּאַבְּרָן גַּעַוְאָלָט גַּיְּנָן צוֹ דִי נְבָיָאִי הַבָּעֵל.....
ו. י.ב
- ו. י.ז. אַיז דער מְעַנְשָׁשׁ וּוּאָס עַסְטָ פְּלִישָׁ, דָאָרָף אַין זַיִינָעַ הָאָבוֹן מַתְקָוָן צוֹ זַיִן
דִי נְשָׁמוֹת וּוּאָס זָעַנְעָן מְגֹולָגָל אַין דִעְרָ בָּהָמָה.....
ו. י.ג
- ו. י.ז. אָ טָעַם פָּאָרוֹוָאָס אָ בָּעֵל תְּשׁוֹבָה זָאָל נִשְׁתָּאַבְּרָן עַסְטָ פְּלִישָׁ, נָאָר אַין שְׁבָת.....
ו. י.ד
- ו. י.ח. דער שוחט אָנוֹ בָּודָק זָאָל נִשְׁתָּאַבְּרָן לִיגָּן דָאָס נְעַסְטָ בִּינְאָכָט צּוֹקָאָפָעָסָפָוּן
זַיִן בעט.....
ו. י.ז
- ו. י.ט. דער שוחט זָאָל טּוֹשָׁן זַיִינָעַ קְלִיְּדָעָר נָאָכִין שְׁחָטָין, אָנוֹ ער זָאָל נִשְׁתָּאַבְּרָן
דָאָוּוֹנָעָן וּוּעָן ער אַיז אָנְגַּעַתְוָהָן אַין דִי קְלִיְּדָעָר מִיט וּוּלְכָעַ ער שעכט.....
ו. י.ז
- ו. י.כ. וּוּבְּאַלְדָּא שְׁחוֹט אַיז פָּוּן מְזָל מְאָדִים, זָאָל ער דָאָנְקָעָן דַעַם בָּאַשְׁעָפָעָר
יעַדְן טָאָג אַוְיָף דַעַם וּוּאָס ער הָאָט זָוָכה גַּעַוְעָן צוֹ זַיִן אָ שְׁחוֹט אָנוֹ נִשְׁתָּאַבְּרָן
פָּאָרוֹגִיסָן קִיּוֹן בְּלוֹט אָלָס רְעוֹזְלְטָאָטָט פָּוּן זַיִן מְזָל, אַיז דָאָרָף דַעַר שְׁחוֹט
דָאָרָף זַיִן אָ גְּרוּוֹיסָעָר בָּעֵל רְחָמָנוֹת.....
ו. י.ט

- כא. דער שוחט דארף זיך מצער זיין, אויב עס געשהט, איז א בהמה ווערט א נביבה דורך זיין שחיטה, און ער האט צושטערט דעם נפש וואס איז
מוגלגל אין אים.....ט'
- כב. דער שוחט זאל מתפלל זיין, איז אויב עס איז זא א ניצוץ פון קדושה איז
די בהמה, זאל עס פאָרַאַכְטּוּן ווערט דורך די ברכה.....ט'
- כג. אַ שוחט וואס האט נישט איז זיינע אלע כוונות און תפילות וואס ער
דאָרֶף און זיינע האבן און זאגן, איז דער ס'ימ בעסער פון אים.....ט'
- כד. די מעלה פון אַ שוחט ובודק וואס ער איז אַ ירא שםיס און ער קערט זיך
אַפְּ פון טוהן שלעכטס.....יז'

פרק שבעה ושלשים

אין דעם פרק ווערט ערקלערט, די מעלה פון שלום, און
די שאָנד פון מחלוקת.

- א. די מעלה פון שלום, וואס איז מרומז אין די אותיות.....ג
- ב. די מעלה פון שלום, וואס איז מרומז אין עשייס נאמען.....ד
- ג. נאָך רמזים אין די אותיות פון שלום.....ד
- ד. אַ סָּאֵךְ מאמרם און אויסטיטישן אויף "גְּדוֹלַת הַשְׁלֹמָה".....ה
- ה. נאָך מאמרי חז"ל וועגן די וויכטיגקייט פון שלום.....ז
- ו. דער מענטש וואס האט ליב שלום, איז אַ מעביר על מידותיו. ער האט
ニישט קיין קנאה און כעס, און רעדט נישט לשון הרע.....ט
- ז. שלום ברעננט לעבן און מחלוקת ברעננט טויט חי"ו – אַ סָּאֵךְ ראיות
דערייף.....יא
- ח. דעם גרויסון חסרונו פון מחלוקת קען מען זען פון דעם וואס דער מון האט
ニישט אַרְאַפְּגַעַנְידַעַרְטּ בֵּין די מחלוקת פון קרת.....יב
- ט. אַסָּאֵךְ ראשית תיבות פון דעם ווארט "שלום".....יב
- י. די מעלה פון שלום, איז לעתיד לבוא וועלן די בעלי חיים וואס שעדיינ
מאָכן שלום צווישן זיך און וועלן נישט אַנטוּהָן אַ שאָדָן איינער פֿאָרָן
אנדעָן.....יג
- יא. דער גרויסער זאל זאָרגן פֿאָרָן פרידן פונעם קליעינעם, און זאל זיך
אַפְּלַעֲרַנְעַן פונעם אויבערשטן כביכול, וואס מאָקט רוען זיין שכינה אויף
די אונטערשטע וועלט.....יז
- יב. אין דער צייט פון דער מלכונה קעגן סייחון, האט משה רבינו עליו השלום
אַנְגַּהוּבִּין מיט פון ריידן צו אים, און דער אויבערשטער האט
מסכים געווען צו דעם.....טו

- יג. דער אויבערשטער באשעפטיגט זיך מיט דעם פרידן פון די אידן טז
 יד. נאך מאמרים אויף "גдол השלום".....טז
 טו. די מידה פון אהרן – וואס ער האט נאכגעיאגט שלום צו ברענגן פרידן צווישן מענטשן זי.....ז
 טז. נאך מאמרי חז"ל וועגן די מעלות פון שלום צווישן מענטשן זי.....ז
 זי. אַ מענטש וואס לויפט נאך שלום, דערגריכט זיין נאמען פון איין עק וועלט צום אנדערן.....יח
 יח. כעס איז דער גראסטער גורם צו מחלוקת.....יח
 יט. עס זאל נישט זיין גראנג אין דיינע אוינן אפילו אַ קליענע מחלוקת.....יט
 ב. אַ התעוררות צו שלום, אוון מבטל צו זיין די שלעכטער מידה פון בעס.....ב

פרק שמונה ושלשים

איין דעם פרק וווערן ערקלערט, אסאך זאכן וואס דער מענטש דארף לייגן אויף זיין הארץ כדי ער זאל נישט זינדיגן.

- א. דער מענטש זאל אויפהייבן זיינע אויגן צו די בעלי חיים, צו די בערג אוון טאלאן, צו די ימייע אוון טיכן, אוון דאנן ווועט ער נישט זינדיגן.....ג
 ב. זאכן וואס אַ מענטש זאל טראקטן אין זיין הארץ, כדי ער זאל נישט זינדיגן.....ד
 ג. ביי דעם רשע עצט אויס אפילו אַ הארבע עבירה איזוי ווי אַ גראינגע עבירה, ווילער ער איז שווין געוואוינט דערצו.....ז
 ד. דער שטייגער פון דעם יצר הרע איז אַנזהויבן מיט גראינגע עבירות, ווילער וויסט איז דער מענטש ווועט אים נישט צוהערן באלאד צו די הארבע עבירות.....ח
 ה. צוויי טייטשן אויף די גمراא "אם פגע בעך מנול זה משכחו לבית המדרש", אַדער דער מענטש זאל אים הריגענען, אַדער דער מענטש זאל אים לאזן לעבן אוון אים באָצָאַן גוטס אַנטאט שלעכטס.....ט
 ו. די קראנקהיטן פון דער נשמה זענען איזוי ווי די קראנקהיטן פון דעם גוף, אוון זיין זענען איינגעטילט איין פֿאַרשידענע כתות.....ט
 ז. אַ טייטש אויפן מאמר חז"ל: "אם ראית תלמיד חכם שעבר עבירה בלילה", אויב דו האסט געזען אַ תלמיד חכם וואס האט עובר געוווען או עבירה ביניינאקט – ודאי עשה תשובה, האט ער זיכער געוווען תשובה אויף די עבירה.....יא

ח. און אמתיעער תלמיד חכם ווערט נישט געשטרויכלט מיט און עבירה, און די מענטשן וואס זינדיין זענען די וואס צוינגען מענטשן זי זיו האלטן אלס
יא.....
תלמידי חכמים.....
ט. זיבן מעלהות און תשובה – פון דעם ספר מנורת המאור..... יב.....

פרק תשעה ושלשים

אין דעם דאָזִיגַן פֿרְקַן וּוּרְטַע עַרְקָלְעַרְטַע, די מַעְלָה פֿוֹן
דֻּעַם צְדִיק אָוֹן זַיִנְגַּע נַעֲמָן, לְוִיטַזְגַּע גַּוטַע מַעַשִׁים,
אוֹן פֿאָרְקָעֶרֶט בֵּי אַרְשָׁע.

- א. אַסָּאָךְ נַעֲמָן מַיִט וּוּלְכָעַ דָּעַר צְדִיק וּוּרְטַע אַנְגָּעָרוֹפַן .....
- ב. דָּעַר מַעֲנְטָשׁ וּוּאָסְטַע לְעַרְנַטְטַע תּוֹרָה, וּוּאָסְטַע זַיִן וּוּרְטַע אַנְגָּעָרוֹפַן "אוֹרְרַע",
לייכְטִיגְקִיִּיט, אַיְזַי זַוְחָה צָוָם אוֹרְגָּנוֹז וּוּאָסְטַע דָּעַר אַוְיבְּעַרְשְׁטָעַר הַאָט
בָּאַהֲלָלָן אַיְזַי שְׁשָׁת יְמִי בְּרָאְשִׁית, אָוֹן עַס וּוּעַט אִים נַיְשַׁט שָׁאָלָן די
לייכְטִיגְקִיִּיט פֿוֹן דָּעַר זָוָן וּוּעַן דָּעַר אַוְיבְּעַרְשְׁטָעַר וּוּעַט אִיר אַרְוִיסְנַעַמָּן פֿוֹן
שיידל לעתיד לבוא..... ג.....
- ג. דָּעַר מַעֲנְטָשׁ זָאָל זַיִן גַּעוֹאָרְנַטְטַע צָו טַוָּהָן אַפְּיָלוֹ די גַּרְינְגַּע מַצּוֹּות .....
- ד. דָּעַר צְדִיק אַיְזַי מַשְׁפִּיעַ גַּרוֹיְסִיקִיִּיט צָו די מַעֲנְטָשׁ וּוּאָסְטַע רַינְגְּלָעַן אִים אַרְוָס .....
- ה. וּוּעַן עַס שְׁטָאָרְקַט זַיךְ די מַדָּת הַדִּין אוֹיְיַי דָּעַר וּוּלְטַע, גַּיִיט נַיְשַׁט דָּעַר
אוֹבְּעַרְשְׁטָעַר אַיְזַי הַיְמָל מַיִט מַדָּת הַדִּין .....
- ו. דָּעַר צְדִיק פֿאָרְשְׁטִיטַיִט די פֿאָרְבָּאָרְגַּעַןְעַס סּוֹדוֹתַטַּעַטַּע פֿוֹן דָּעַר תּוֹרָה .....
- ז. דָּעַר צְדִיק, אַפְּיָלוֹ אוֹיְבַּעַר הַאָט אַפְּלָעַר, הַאָט עַר אַסָּאָךְ חַן בֵּי אַלְעַל
מַעֲנְטָשׁ וּוּאָסְטַע זַעַן אִים .....
- ח. אַתְּ לָמִידְתָּן חַכְמָם וּוּאָסְטַע קַוְיְפַט חַכְמָה, הַאָט אַגְּרָעַסְעָרַע מַעְלָה פֿוֹנָעַם מַעֲנְטָשׁ
וּוּאָסְטַע אַיְזַי אַלְטַע אַיְן יָאָרַן .....
- ו. דָּעַר צְדִיק לְעַרְנַטְטַע זַיִינְגַּע פְּשָׁטִים אַיְזַי דָּעַר תּוֹרָה, וּוּאָסְטַע אַפְּיָלוֹ די מְלָאַכִּים
קַעְנָעַן עַס נַיְשַׁט דָּעַר גְּרִירִיכַן .....
- ז. דָּעַר צְדִיק שְׁטָאָרְבַּט נַיְשַׁט נַאֲרַמְּטַע זַיִן אַיְיְגָעַנְעַס וּוּלְיַיְלַע, אָוֹן אוֹיְבַּעַר וּוּיְלַע
נַיְשַׁט שְׁטָאָרְבַּן, קַעְנָעַן עַר צְרוּרִהְאַלְטַן זַיִן טַוִּיט וּוּיְלַע אַנְגַּע עַר וּוּיְלַע .....
- ח. דָּעַר צְדִיק טַוִּיט אַוְיסְרּוּמְעַן די עַבְדָּה זְרוֹתַטַּע פֿוֹן דָּעַר וּוּלְטַע, אָוֹן לְעַרְנַטְטַע
מַעֲנְטָשׁ דָּעַם גְּלִיכִין וּוּגַג .....
- ט. דָּעַר צְדִיק נַיְשַׁט פֿוֹן זַיִן כְּבָוד אַמְּתָנָה צָו מַעֲנְטָשׁן, דָּעַרְמִיט וּוּאָסְטַע אַיְזַי
מְכַבֵּד אַלְעַל מַעֲנְטָשׁן .....
- י. דָּעַר צְדִיק נַיְשַׁט פֿוֹן זַיִן כְּבָוד אַמְּתָנָה צָו מַעֲנְטָשׁן, דָּעַרְמִיט וּוּאָסְטַע אַיְזַי
גּוֹרָם אַזְזַלְזַלְזַל נַיְשַׁט פֿאָלָן אַיְזַי מַלְחָמָה דָּזְרַק זַיִעְרַע פֿיְינַט .....

- יד. אלץ וואס איז דא בית המקדש, איז דא אין דעם מענטש.....ח
 טו. דער צדיק האט אַ מעגיליכקייט צו צוינגען מלאכים זיי זאלן טוון זיין
 טליחות.....ט
 טז. דער צדיק איז מבטל שלעכטעה גזירות, און קערטה זיי אום צום גוטן.....ט
 זז. אין זכות וואס אַ מענטש איז עסוק אין תורה און גמilot חסדים, האט
 טז. די וועלט אַ קיומ.....ט
 יז. דער צדיק האט אַ כה צו טויטן און לעבעDIG מאכן.....ט
 יט. נאר דער צדיק קעו שטראָפּן אַנדערע מענטשן, און זיינע ווערטער ווערנ
 געהרט.....ו
 כב. דער מענטש וואס טייטש אויס די תורה צוליב כבוד אַדר אַנדערע
 פניות, ווערט אויסגעריסן פון דער וועלט.....ו
 כא. די מלאכים פון הימל פרײַען זיך מיט די תורה וואס דער צדיק לערנט.....ו
 כב. דורך זיין תורה טוט דער צדיק ראטעווען אַנדערע מענטשן פון טויט.....יא
 כג. דער צדיק וועקט אויף די איינגעשלאָפּענע מענטשן צו טוון תשובה, און
 ער פירט זיי אויפֿן ריכטיגן וועגן זוי צו טוון תשובה.....יא
 כד. דער אויבערשטער הערט די תפילות פון מענטשן און שיקט אַראָפּ שפֿע
 אויף דער וועלט, אַמְּאל ווערט דער שפֿע צוּרִיקְעָהָאלְטָן אַינְמִיטָן וועג,
 זוּעָן דער מענטש איז נישט זוכֶּה דערצֶה. עס ווערט באַהֲלָטָן פָּאֵר דִּ
 צדיקים. אַמְּאל קומט עס אַראָפּ אַין זכות פון אַן אַנדער צדיק.....יב
 כה. אַין זכות פון צדיק איז נישט אַקְיָן שטראָפּ אַוְיףּ דער וועלט.....יב
 כו. דער צדיק איז מער פון אַ ספר תורה.....יב
 כז. די פריערדיגע דורות זענען אַנגערופּן געווארן "סּוֹפְּרִים", וויל זיי האבן
 געציילט די אַותיות פון דער תורה.....יג
 כח. דורך דעם וואס דער צדיק נעמט אַן זיינע יסורים באַהֲבָה און פרײַט זיך
 מיט זיי, לערנען אַנדערע זיך אַזְׂיך זוי פִּירְן.....יג
 כט. די גאנצע וועלט איז באַשאָפּן געווארן צוליבן צדיק, און פָּאַרוֹאָס עס
 זענען דאַ אַנדערע מענטשן אויף דער וועלט, איז כדי ער זאל נישט זיין
 אַלְּיאַן.....יז
 לו. אויב עס איז חס וחלילה דאַ אַ שלעכטעה גזירה, בעט דער צדיק אַיבְּעַר
 דעם אויבערשטן.....יז
 לא. דער צדיק ציט אַרְוִיס נשמיות פון גיהנום.....יז
 לב. אַ צדיק איז זיך מבהזה פָּאֵר אַ מצוחה, ווי הל הזקן וואס ער איז געלְאָפּן
 פָּאֵר אַנוּ אַרְיִמְאָן וואס האט געשטָאמַט פון צדיקים.....טו
 לג. דער צדיק איז דבוק אין דעם אויבערשטן און אַין זיין תורה.....טו

מוֹסֵר שְׁבָט תּוֹכַן הַעֲנִינִים

לד. יעדע מינוט וויל דער צדיק מקיים זיין דעם וויל פון דעם אויבערשטיין	טו
לה. דער צדיק טרעפט פארשיידענע וועגן ווי איזוי זיך צו שטארקן אויפן יצר הרע	טז
לו. דער צדיק געוואוינט זיך צו גיינ מיט דעם אויבערשטיין מיט תמיות	טז
לו. דער צדיק וווערט אַנגערופן "אלהייס", וויל ער טוט די פועלות פון דעם אויבערשטיין	טז
לח. די מעלה פון דעם צדיק אונ זייניג היליגע נעמען, אונ דיאנדע פון דעם רשע.	י
לט. אַ טייטש אויף דעם וואס מען פרעגט אַ מענטש נאך זיין טויט, וואס זיין נאמען איז.	י

פרק ארבעים

אין דעם פרק וווערט ערקלערט פערציג זאכן, וואס
העלפֿן צום גוף און צו דער נשמה, פון ספר יש נוחלאָן,
וויי אויך פון אַנדערע ספרים.

- א. אַ מעשה מיט אַ רישׁ ווועלכער האָט אַיבערגעלאָזֶט אַ זוּן אַ רישׁ, און אַ
חכם האָט מיט אַים געלערנט און דורך דעם האָט ער אַריינגעברענְגַט דעם
פֿאַטער אין גוּ עדָן .....
- ב. תפילה און צדקה פֿאַרְן נפש פון רישׁ ווועלכער איז שווין געשטארבן,
העלפֿט נישט, אַבער וווען אַ זוּן אַיז מַתְפֵּל אָון גיט צדקה פֿאַר זיין
פֿאַטער, העלפֿט עס יאָ, דעריבער זאָל אַ זוּן טאָן אלְץ וואס אַיז מגעלעָן
כדי צו ברענְגַן דעם פֿאַטער צו חי עולם הבא. ....
- ג. דער חיוב פון מוסר זאגן אַין אַיסטור תורה און אַין אַיסטור דרבנן .....
- ה. אין דעם עניין פון ענטפֿערן "אַמְנוּ יְהָא שְׁמֵי רְبָא" אַון קדושה .....
- ה. בִּים בענטשן זאָל ער טראָכְטָן אַז ער בענטשן צום באָשְׁפָעָר ווּאָט האָט
אַים באָשְׁפָעָן, און נישט בענטשן בליזן פון געוואוינְהַיִט .....
- ו. פֿאַרְן דָּאוּעָנָעָן זאָל דער מענטש פֿאַרְיכְּטָן אַלְעָז אַקְּן ווועלכע האַלְטָן אַפְּ
זַיְינָע בְּקָשׁוֹת פון אַנגָּנוּמָן ווּוּרָן, אַון אויך פֿאַר יַעֲדָר מְצֻהָּה זאָל ער
צַוְּגָרִיִּטְן זַיִן מְחַשְּׁבָה פְּרִיעָר .....
- ז. אַ תפילה אַיְדָעָר מען שְׂרִיבְּט אַמְצָה .....
- ח. די סגולה פון פרשת המכון. פֿאַרְוּאָס זענען דָּאַ מענטשן ווועלכע הַיְתָן אַפְּ
מצות וואס זיינָר שְׁכָר אַיז אויף דער ווועלט אַון זַיִן קְרוּגָן עס נישט, אַון
פון דער אַנדער זיינָר זענען פֿאַרְאָן מענטשן ווועלכע טווען עבירות וואס

- ז. זיינער שטראָף קומט אויף דער וועלט און זיי קריין עס נישט – עטליכע
ענטפערס אויף דעם ? .....
- ט. יעקב אבינו עליו השлом האט מורה געהאט טאמער האט ער געזינדיגט,
וועט דער צוֹזַג פון השם יתברך נישט מקוים ווען .....
- ו. עטליכע זאָקן וואָס דער מענטש איז זוכה, ווען ער לערטנט פרשת
הקרובות.....
- יא. אַסְגּוֹלָה ער זאָל נישט זען קיין קרי.....
- יב. אויב בע איז אַרְוִיס פון אַים אַפְּילָו נישט ווילנדיג, זאָל ער זיך גלייך טובל
זיין און נישט ווארטן .....
- יג. וויבאלד אַמענטש וויסט נישט זיין צייט, ווען ער וועט שטאָרבּוֹן, זאָל ער
גלייך תשובה טאנ און נישט ווארטן .....
- יא. יד. אַיִידָעָר ער גִּיטְשָׁלָאָפּן זאָל ער מאָקָן אַחֲבָוָן הנֶּשֶׁא און זיך מְתוּווֹה זיין .....
- טו. אַז ער גִּיטְשָׁלָאָפּן צו אַ קְרָאָנָקָן זאָל ער אַים דָּעַרְמָאָנָעָן, אַז ער זאָל
דוֹרְכְּטְּרָאָכְּטָן זַיִינָעַ מְעַשִּׁים .....
- יב. טז. אַיִינָס פון די צוֹוָאות פון הנֶּגֶן רִי שְׁעַפְּטִיל זַיִל צו זַיִינָע טַעַכְּטָעָר אָוּ
שְׁנוּרָן .....
- יג. יג. ז. אַמענטש זאָל זיך קוֹיְפָּן גּוֹטָעַ פֿרִיְינְד .....
- יח. יד. דער מענטש זאָל נישט טאנ זאָקָן גִּיך אָוּ גַּעַיִילָט, נָאָר ער זאָל פָּאָרוֹס
זען דעם צוקונֶפְּט .....
- טו. יט. די מְעֻלוֹת פון בְּתָחוֹן .....
- כ. דער מענטש זאָל זיך גּוֹט אַיִינָקוֹן אֵין אלָע זַיִינָע מְעַשִּׁים, צו עס איז
ニישטָא אַז זיי קיין עַבְּרָה .....
- כא. דער מענטש זאָל מְקִיִּים זיין מְצֹוֹת מִיטָּלָעָה פְּרָטִים אָוּ דְּקָדוֹקִים. –
אַפְּעָנָע תּוֹכָה צו די ווּלְכָע זָאָג אָז מְעַן דָּאָרָף נִשְׁטָמְקִיִּים זיין מִילִי
דוֹחִיסְדִּי .....
- כב. זאָקָן וואָס מְעַן טָאָר נִשְׁטָט טאנ צוֹלִיב סְכָנָה .....
- כג. דער וואָס לְעַשְׂתָּא אָוּס אַ לִיכְטָמִיטָן מוֹלִיל ווּרְטָטְשְׁטָאָרָק גַּעַשְׁטְּרָאָפְּט (כָּל
בו) .....
- כד. קעָנָן די ווּלְכָע טְרִינְקָעָן זיך אָוּ, אָוּ ווי אַזְוִי זיך צו אַפְּצָגְגָעָוָו אַיִינָעַ
דָּעַרְפּוֹן .....
- טו.

פרק אחד וארבעים

אין דעם פרק וועט ערקלערט וווערן, די חיוב פון דעם
מענטש, צו לערנען אַלע חילקים פון די תורה.

- א. אַ מענטש דָּארַף לערנען די גאנצע תורה, אוֹן מען פרעגט אַים דערוויף אוֹן
יענער וועלט ..... ג
- ב. די תפילות פון די וועלכע קענען נישט מכוזן זיין אַין די הייליגע שמותן,
גיינע אַרוויף צוֹזָאַמען מיט די תפילות פון די וועלכען קענען יאָ המכוזן זיין ..... ד
- ג. אַ תפילה פֿאָרַך דעם וועלכן קען נישט דְּאוּעָנָען מיט די אוּבִינְדָּעָרְמָאנְטָע
כוֹנוֹת ..... ד
- ד. דאס וואָס עס שטייט אַז יעדער אַיינער דָּארַף לערנען די גאנצע תורה,
דאָס אַיז נָאָר דער וועלכער האָט באַקּוּמוּעַ אַין סִינִי די גאנצע תורה, עס
איַז אַבעָר דָּאַ די וועלכען האָבָן גָּעֲרָאָגָן נָאָר אַיִן טִילָּ, אַוְ זַיְיָ דָּארָטָן
ニישט לערנען אלֶץ, אַסִּימָן צוּ ווַיְסָן וואָס עַר האָט באַקּוּמוּעַ פון סִינִי, אַוְ
פֿאַרְוָואָס האָט מען גָּעֲגָעָבָן אַין סִינִי אַיִינָעָם מָעָר אַוְן אַיִינָעָם ווַיְיִנְגָּעָר ..... ז
- ה. דער וועלכער האָט זַיְיָ אַפְּגָעָבָן מיט אַנדְעָרָעָחָמָות אַוְן נִישְׁט מִיט
תורה, אַפְּלָלוּ נִישְׁט מִיט גָּרִינְגָּעָ זָאָכָן וויַיְמָקָרָא אַוְן אַגָּדָה, ווַיְפָלֵבָה
וועט עַר האָבָן ..... ז
- ו. עַר זָאָל נִישְׁט אַפְּלָאָקָן פון אַ מענטש וואָס לערנַט נָאָר אַגָּדָה אַדְעָרָ מָקָרָא ..... ח
- ז. עטלעכע רמזים אַין פְּסֻוקִים אַוְן מָאָמָרִי חַזְ"ל אַז דער וועלכער האָט
ニישט גָּעֲרָאָגָן אלֶץ בְּיִם באָרג סִינִי דָּארַף נִישְׁט לערנען אלֶץ ..... ט
- ח. ווער עס וויל לערנען די גאנצע תורה נָאָר עַר קען נִישְׁט, ווערט גָּרְעָכָנְט
גָּלִיךְ וויַיְרָ ווְאָלָט גָּעֲלָרָנְט, אַוְן עס אַיז נִישְׁטָאָ קעָגָן אַים גָּרְנִישָׁט.
דאָס וואָס מען האָט גָּעֲזָאָגָט אַז מען דָּארַף לערנען די גאנצע תורה, אַיז
נָאָר בְּיִ אַין עַוְשָׂר וועלכער לְעַבְתָּ אַין רְוַאיְגָּקִיט. עטלעכע באָווַיְזָן
דָּערוֹיָף ..... י
- ט. עטליכע עצות צום מענטשן ער זָאָל נִישְׁט נְעַמְּן צום האָרָצָן די זִידְלָעָרִי
פון מענטשן קעָגָן אַים ..... יב
- י. ווען אַ מענטש טוֹט אַנדְר זָאָל עַר נִישְׁט פֿאָרְשָׂוּעָן ..... יד

פרק שניים ואربעים

אין דעם פרק ווועט אַרְוָמְגָעֶרְעָדֵט וווערָן ווועגן די ווועלכּע שפֿעַטּן (לאָכוֹן) אַסְאָךְ אָוֹן זַעֲנָעַן מְבַטְּלָ פּוֹן לְעַרְנָעַן תורה, זָאָגְנְדִּיךְ אָז דָאָס פָּאָרְשָׁאָרְפָּטּ דָעַם שְׁכָלְ, אָוֹן אָשְׁטָאָרְקָעַ תּוֹכָחָה צַו די ווועלכּע פָּאָרְטְּרִיבָן תְּלִמְדִי חַכְמִים פּוֹן זַיְיעָרָעַ ווְאוֹיְנוֹגְגָעַן.

- א. די ווועלכּע זַעֲנָעַן מְבַטְּלָ שְׁעוֹת אַוִּיפּ שְׁעוֹת פּוֹן לְעַרְנָעַן תורה, לַיְיקְעַנְעַן זַיְיַ אַיְיַ אַיְיַ דָעַם עַיְקָרְ, אָוֹן די עַבְירָה אַיְזָ שְׁטָאָרְקָעָרְ פּוֹן אַלְעַ אַנְדְּעָרָעְ עַבְירָות, אָוֹן דָעַר טֻמְעַ דָעְרוֹיַףּ .....ד
- ב. אָשְׁטָאָרְקָעַ תּוֹכָחָה צַו די ווועלכּע זַיְצַן צַוְאָמְנָעַן אָז אַיְאָךְ אָוֹן לְאָכוֹן שְׁבָתּ נַאֲךְ מְנַחָה .....ד
- ג. אַלְעַ מְדוֹתּ פּוֹן הַשְּׁמָ יְתִבְרָךְ זַעֲנָעַן מְדָה כְּנַגְדָה .....ו
- ד. צּוֹם הַיְלִילָן תְּנָאָ רִי עַקְיָבָא אַיְזָ מְעַרְ אַנְטְּפָלְעָקְטּ גַּעַוְאָרְן וּוַיְ צַו מְשָׁה רְבִינָוּ עַיְיָה .....ו
- ה. עַטְלִיכּעַ זַאֲכָן ווועגן די ווערטָעָרְ פּוֹן מְדָרְשָׁ, אָז צַו מְשָׁה רְבִינָוּ אַיְזָ נִישְׁטָ אַנְטְּפָלְעָקְטּ גַּעַוְאָרְן אַלְצָ וּוַיְ צַו רִי עַקְיָבָאָן .....ח
- ו. דִי מְעַלָּהּ פּוֹן לְעַרְנָעַן תורה בִּיְנָאָכְטּ .....ט
- ט. הַתְּעוּרָרוֹתּ ווּעַרְטָעָרְ קָעָגָן בִּיטְוָלָ תורה .....ט
- ח. אָמְעָה מִיטּ אַיְינָעָם ווּלְכָן מִעַן הָאָטּ פָּאָרְדָעְכְּטִיגְטּ אַיְן צְוּנָעָמָעָ .....י
- ט. דָעַר סְדָרּ פּוֹן וִידְוֵיּ פּוֹן סְפָרּ "צְדָה לְדָרְךּ" .....יב

פרק שלשה וארבעים

אין דעם פרק ווועט אַרְוָמְגָעֶרְעָדֵט וווערָן קָעָגָן די ווועלכּע רעדּן דְּבָרִים בְּטָלִים אָוֹן נִיבּוֹלָהּ, אָוֹן די סִבְוֹתּ ווועלכּע בְּרַעְנָגָן דָעָצָו.

- א. יְעַדְעָרְ דִּיבְרָהּ הָאָטּ אַיְן זַיךְ דָעַם שְׁמוֹ הַוַּיְיָהּ, אָוֹן דָעַרְ ווּעַלְכָעָרְ רַעְדָעְטּ נִיבּוֹלָהּ אָוֹן דָאָס גְּלִיכְין נַעֲמָתּ אַיְן דָעַם אַרְיָין דָעַם שְׁמוֹ הַוַּיְיָהּ אָוֹן נַעֲמָתּ אַרְיָין דִי קְדוּשָׁהּ אַיְן די טּוֹמָאָהּ – עַטְלִיכּעַ רַמּוֹזִים אַיְן פְּסָוקִים אָוֹן אַיְן ווּעַרְטָעָרְ פּוֹן חַזְ"ל ווועגן דָעַר זַאֲכָן .....ג

פרק ארבעה וארבעים

אין דעם פרק ווועט געגעבן וווערן תקוניהם אוון עצות
וועגן אַפְּהִיטָן דעם ברית, אוון עטליכע זאָקָן ווּאָס
הַאֲלָטָן אֶפְּ דעם מענטש פון זינדיגן.

- ג. א. תפלה צו תיקון הברית – פון דעם ספר "עובדת הבורא"
- ה. ב. מחדש זיין חידושי תורה אויז אַטְיקָן צו פגס הברית
- ה. ג. אַטְיקָן הברית פֿאָר עַמִּי הָאָרֶץ
- ז. ד. דריי זאָקָן ווּאָס דער מענטש דַּאֲרָךְ טַאַךְ צו דערנידעריגן, ער זאָל נישט
זינדיגן – פון הרה"ק ר' משה קורדאואורייז.
- ה. א. תפלה צו קבלת עול מלכות שמים, פון ספר "עובדת הבורא".
- ו. ו. דריי זאָקָן ווּאָס ברענגן דעם מענטש צו זינדיגן, פון ספר "עלילות
אָפְּרִים".
- ט.

פרק חמישה וארבעים

אין דעם פרק ווועט אַרְוָמְגָעָרְעָדָט ווּעָרָן, צוּוֵי אוון
צוֹוָאנְצִיגָן זאָקָן ווּאָס דער מענטש זאָל אַפְּהִיטָן, אוון דער
וועכלכער קען נישט אַפְּהִיטָן אלע.

- א. אָוִיב דער מענטש קען נישט מקיים זיין אלע, זאָל ער כאָטש מקיים זיין אַ
טְּיִיל – עטליכע משלים אויף דעם.
- ב. אַעֲצָה צו דעם מענטשן ווּאָס אויז אַלְט גַּעֲוָאָרָן אוון אויז גַּעֲוָעָן נַאֲכַעַלְאָזָן
אין זיין יוגנט אין תורה אוון מצות, ווי זאָל ער תשובה טאָן אויף דעם.

פרק ששה וארבעים

אין דעם פרק ווועט אַרְוָמְגָעָרְעָדָט ווּעָרָן, ווי דער גַּאנְצָעָר
בָּאַשָּׁאָפּ, פון אָוִיבָן אוון פון אָוְנטָן, זענען מַרְומַז אַיִן
דעם מענטש.

- א. דער מענטש זאָל זיין מעלה אוון חשיבות פֿאָר השם יתברך, אַז ער
האט אַיִן אִים אַרְיִינְגָּעָלִיגָּט אלְז ווּאָס אויז פֿאַרְהָאָן אָוִיבָן אוון אָוְנטָן אוון
אלְעָבָשְׁעָפָעָנִישָׁן, אוון זאָל שְׁטָאָרָקָן זיין הָאָרֶץ צו תשובה – פון ספר
"ארחות חיים".
- ב. דער מענטש זאָל זיך פרײַעַן בִּים טאָן די מצות.....
- ה.

פרק שבעה וארבעים

עס ווועט ערקלערט וווערן פֿאַרְוּאָס דער מאָלפֿע איז
טיילויז ענלייך צום מענטשן, איז דער מענטש זאל
נעמען מוסר פון אַ מאָלפֿע נאַכְזּוֹמָאָכְן דעם באַשעפֿער
אין מצות אוּן מעשימים טובים פֿוֹנְקֶט ווי דער מאָלפֿע
מאָכְט נאָך דעם מענטשן.

א. אלץ וואָס השם יתברך האָט באַשאָפָן אוּיף דער ווועטלט איז מען זאל
לערנען מוסר דערפֿון ג.....

פרק שמונה וארבעים

אין דעם פרק ווועט ערקלערט וווערן, איז דער מענטש
זאל זיך לערנען מוסר פון אַ קיינד אוּיף צו דיינען דעם
באַשעפֿער אוּן ער זאל זיך נישט שעמען פֿאָר די
אַפְּלָאָכְעָר.

א. אַ מענטש זאל זיך לערנען צו דיינען השם יתברך, פון דעם נוֹאָף אוּן פון
דעם גאנְב.... ג.....

ב. דער מענטש זאל אַנְהוּבִּין זיך שלאָגָן מיט דעם יצר הרע אוּן השם יתברך
וועט אַים העלפֿן ג.....

פרק תשעה וארבעים

אין דעם פרק ווועט ערקלערט וווערן, דאס שלעכטס
וואָס דער מענטש פֿאַרְאַרְזָאָכְט צו דעם גאנְצָן
באַשאָפָן, וווען ער זינדייגט, אוּן ער האָלט אַפְּ דֵי גאּולה
דוֹרֶךְ זִי זִינְד.

א. דער מענטש זאל זיך אַרְיִינְטְּרָאָכְטָן, דאס שלעכטס וואָס ער
פֿאַרְאַרְזָאָכְט צו דעם גאנְצָן באַשאָפָן, וווען ער זינדייגט, וווען ער האָלט אַפְּ
די גאּולה דוֹרֶךְ זִי זִינְד. וויל אין דער ציטט פון די גאּולה וועלן קומען אלע
גוטס אוּן ברכות אוּן ישועות, אוּן דער זינדייגער שטופֿט זַי אַפְּ פון צו
קומוּן. ג.....

פרק חמישים

אין דעם פרק וועט ערקלערט ווערן, די שמוועס פונעם מענטש מיט די איברים פון זיין אוון נפש, איבער דעם צער וואס ער איז זיי גורם מיט זיין זינדיגן.

- א. דער מענטש זאל רעדן צו זיין הארץ, וועגן יעדן אבר פון זיין איברים, ווי ער האלט אפ פון זיי אלע גוטס וואס וועט קומען אויף יעדן איינעם פון זיין, ווען די גאולה וועט קומען.....ג
- ב. ווען דער מענטש וועט זיך אריינטראקטן וואס ער פארמיידט פון דער גאולה, וועט ער זיך געוויס אומקערן.....ד
- ג. ער זאל זיך אריינטראקטן איז זיין זינד מאכן א גרויסן פגס, וויל זיין נשמה איז געתטאנען אויפן הר סיני.....ה

פרק אחד וחמישים

א מענטש זאל נישט אועבקעבן זיין צייט אויף זוכן קצין (זמנים), ווען די גאולה וועט קומען, ער זאל נאר אריינטאן אין הארץ דעם פרינציפ פון גלייבן אין דעם קומען פון דעם גואל, אוון זאל שטרעבן עס זאל זיין אין זיין צייט, איז ער זאל דערגרייכן שלימות פאר זיין גוּן אוון נפש.

- א. די מעלות וואס די אידן וועלן באקומו אין די טאג פון משיח.....ג
- ב. עטלייכע טעמיים אויף דעם אריכות הגלות.....ד

פרק שניים וחמישים

אין דעם פרק וועט ערקלערט ווערן, די מעלה פון ענוה.
די געשיכטע פון אברהם אבינו מיט נמרוד. דער ביאור פון צדיק ורע לו.

- א. עטלאכע ביישפילן אין דעם ענין פון ענוה.....ג
- ב. די מעלה פון ענוה איז גורם צו שלום .....ד
- ג. דער וואס נידערט זיך אראָפ, שאפט זיך איזן לעבן אוון איז צוגעבונדן מיט מושר. ....ז
- ד. זאָקן וועלכע הייליגן דעם מענטשן אוון ברענגן צו חכמה.....ח
- ה. וואס מען דאָרף טוּהן צו גרייכן די חכמה פון קבלה.....ח
- ו. די מעשה פון אברהם אבינו, וואס עס האָט אים פאַסִירט מיט נמרוד.....ט

- ג. ווי איזו אברם אבינו ע"ה איז געוואר געווארן, איז עס איז דא א באשעפער אויף דער וועלט.....יג
- ה. די מאמע זוכט איר קינד.....יג
- ט. אברם אבינו האט אנטפלעקט זיין מאמען, איז עס איז דא א באשעפער אויף דער וועלט.....יד
- י. תרוכ אנטפלעקט פאר נמרוד, איז דאס קינד וואס ער האט געזען אויף די שטערן, דאס איז זיין קינד.....טו
- יא. דער גרויסער נמרוד ציטערט פאר דעם קליעינעם אינגעלא אברם וואס איז אלט 20 טאג.....טו
- יב. א גרויסע מיליטער גיט מלחמה האלטן קענו אברם אבינו.....יז
- יג. אברם אבינו ע"ה פלייט מיט מלאך גבריאל קיין בבל, און שריט אין אלע גאנסן איז עס איז דא א באשעפער אויף דער וועלט.....יז
- יד. תרוכ הייסט זייןע קינדער פארקוויפן זייןע געצען בילדער.....כ
- טו. אברם אבינו גיט צו פארשטיין אין אלטער פרוי, איז עס איז דא א באשעפער אויף דער וועלט.....כא
- טו. די אלטער פרוי גיט שריען אין די גאסן, איז עס איז דא איין גאנט אויף דער וועלט.....כב
- יז. דער מלך נמרוד לאוט רופן די אלטער פרוי.....כב
- יח. אברם אבינו צבערעדט די אפגעטער.....כג
- יט. נמרוד הייסט בויען א גרויסן קאלעך אויווון אריינצואווארן אברם.....כה
- כ. דער שומר פון די תפיסה ווערט געוואר, איז אברם לעבט אין יאר אנדעס וואס מען זאל אים געבן עסן און טריינקען.....כה
- כא. דער שומר שריט איבעראל, איז עס איז דא א באשעפער אויף דער וועלט, און לוייקנט אין נמרודין.....כו
- כב. דער שטן וויל פארפירן אברם אבינו.....כח
- כג. דער פיינער פון קאלעך אויווון ווערט פאראלאשן.....כט
- כד. דער מענטש זאל זיך אפלערנען פון אברם אבינו און פון משה רבינו די מודה פון ענוה.....כט
- א. ביאור אויף דעם ענין א צדייק וואס איז אים גוט, א צדייק וואס איז אים שלעקט, א רשות וואס איז אים גוט און א רשות וואס איז אים שלעקט.....ל